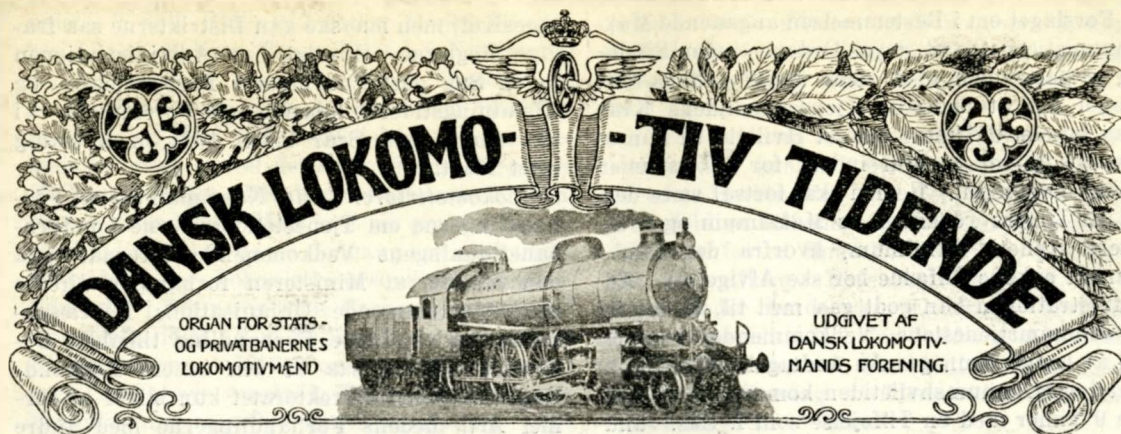

27. AARG. N° 11.

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

5. Juni 1927

FORHANDLINGERNE OM TJENESTETIDSREGLERNE

I sidste Nummer af Bladet redegjorde vi i en Artikel »Tjenestetidsreglerne« for de Forhandlinger, som fandt Sted i Generaldirektoratet Onsdag den 4. Maj. I Tilslutning til denne Artikel optrykker vi her den ved nævnte Forhandlingsmøde førte Protokol.

PROTOKOL

over en d. 4. Maj 1927 Kl. 2,30 Em. ført Forhandling mellem Statsbanernes Generaldirektorat og Dansk Lokomotivmands Forening.

Til Stede var: For Generaldirektoratet: Generaldirektøren, Maskindirektøren, Chefen for Personalfdelingen, Kontorchef Lunn, Maskinbestyrer Schmidt, Maskiningeniør Stahlschmidt.

For Dansk Lokomotivmands Forening: Lokomotivfører Rich. Lillie, Lokomotivfører Soph. Jensen, Lokomotivfører C. M. Christensen, Lokomotivfører E. Kuhn, Lokomotivfyrbøder J. Boyesen.

E. Kuhn førte Protokollen.

Forhandlingsemne: 1. Forslag til nye Tjenestetidsregler, 2. Ophævelse af Tomandsbetjeningen paa visse Rangerlokomotiver.

Generaldirektøren bød velkommen og udtalte, at Forhandlingen, som føres paa Ministerens Vegne, for saa vidt angaar det første Forhandlingsemne, skal føres om det Dansk Lokomotivmands Forening tilstillede Udkast til nye Tjenestetidsregler, hvilket Udkast er udarbejdet for at opnaa Besparelser i Driften. Man har ikke villet indføre Ændringer i de generelle Tjenestetidsregler, men foreslaar indført Skærpselser i de Regler, der gulder for Jernhanetjenesten. I

Udkastet er dog faldet et Stykke ud, idet Bestemmelsen om Fyrrensning, Kullempning og Afvaskning af Lokomotivernes Førerhuse foreslaas ændret til det tidligere gældende, saaledes at Lokomotivfyrbøderne ikke er fritaget for disse Arbejder. Man kan vel ikke gaa ud fra, at Personalet paa Forhaand modtager de foreslaaede Skærpselser med ligefrem Glæde, men Administrationen haaber dog paa et godt Resultat af Forhandlingen.

Kontorchef Lunn gennemgik de forskellige Ændringer, hvilke

Generaldirektøren nærmere motiverede. Bestemmelsen om, at Lokomotivpersonalet ved Togtjenesten skal have mindst 150 Timers Kørsel og Rangering pr. Maaned, samt at det for Rangerturenes Vedkommende skal gælde, at Rangertjenesten er intensiv, for at de paagældende Tjenester kan komme paa Norm a (208 Tjenestetimer pr. Maaned) er indsat for heder end hidtil at modsvare de generelle Reglers Bestemmelse, hvorefter Norm a kræver egentligt Arbejde og Agtpaagivenhed i den langt overvejende Del af Tjenestetiden. Undersøgelser har vist, at 57 pCt. henholdsvis 60 pCt. og 58 pCt. af Lokomotivpersonalets Tjeneste i henholdsvis I, II og III Distrikt er Kørsel og Rangering, ligesom samme Undersøgelse har vist, at de for Lokomotivpersonalet gældende Tjenestefordelinger indeholder gennemsnitlig 191, 187 og 190 maanedlige Tjenestetimer i henholdsvis I, II og III Distrikt. Det kan saaledes ikke siges, at der for Tiden er egentlig Arbejde og Agtpaagivenhed i den overvejende Del af Tjenestetiden. Administrationen har derfor søgt at finde et Kriterium og er standset ved de 150 Timer.

Bestemmelsen om, at Hvilepauser, hvor det er økonomisk forsvarligt, gives udenfor Tidsrummet 11,00 Aften—5,00 Morgen, tager kun Sigte paa stationære Personale.

Forslaget om i Bestemmelsen angaaende Maksimumstjenesten at stryge Ordene »ingen Sinde« og erstatte dem med »som Regel« samt Forslaget om at nedsætte Tjenestemandens Krav paa mindst 9 Timers samlet Hviletid til kun at være 8 Timer er kun indsat for at skabe en Sikkerhedsventil. Reglen skal fortsat være den, at 10 Timers Togkørsel er Maksimum og 9 Timers Hviletid Minimum, hvorfra der kun i ganske enkelte Tilfælde bør ske Afvigelser. Administrationen kan godt gaa med til, at det for Maksimumstjenestens Vedkommende kommer til at hedde »kun ganske undtagelsesvis«, og at det for Minimumshviletiden kommer til at hedde 9 Timer med en Tilføjelse som f. Eks. »undtagelsesvis 8 Timer«.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Tidspunktet for Paabegyndelse af Raadighedstjeneste i Hjemmet, har man der strøget Lokomotivpersonalet, fordi det er oplyst, at dette Personale altid forud er underrettet.

Den for Lokomotivpersonalet gældende særlige Bestemmelse vedrørende Tjenestefordelingens Godkendelse og eventuel Forhandling derom er slettet, fordi Lokomotivpersonalet bør dele Vilkaar med det øvrige Personale. Det har virket noget irrationelt, at der paa dette Omraade gjaldt særlige Regler for Lokomotivpersonalet.

Hvad endelig angaar Nedsættelsen af Minimumsgrænsen for Fridage fra 36 til 30 Timer tilsigter ogsaa denne Ændring kun at skabe en Sikkerhedsventil, saa man kan foretage Afvigelser. Det er Hensigten kun undtagelsesvis at ændre de bestaaende Fridagsforhold, men de nugældende Bestemmelser har i visse Tilfælde vist sig ganske urimelige.

Maskindirektøren motiverede Skemaet og Tiderne vedrørende Forberedelses- og Afslutningstjenesten. Naar H, R II og S-Maskinerne er sat i Gruppe med P-Maskinerne, er det, fordi disse Maskintyper er saa komplicerede, at de maa have noget længere Tid end øvrige Typer. Iøvrigt er Forslaget kun en Simplifikation af de bestaaende Regler.

Reglen maa være den, at det er nok, naar hvert Lokomotiv faar 2 store Eftersyn daglig, eet om Morgen for Kørselen og eet om Aftenen efter endt Kørsel. De hertil foreslaaede Tider svarer nogenlunde til de nugældende Tider. I alle andre Tilfælde maa Personalet kunne klare sig med mindre Tid. Selvfølgelig er der visse af Lokomotivets Dele, som skal efterses hver Gang, der køres i Remise eller ud af Remise; Vægerne skal tages op som foreskrevet, og de skal paany sættes paa Plads, der skal efterses, hvor der skal smøres og saa fremdes. Det er muligt, at de foreslaaede Tider nogle Steder vil blive for korte, naar der skal

tages Kul; men maaske kan Distrikterne saa fravige Reglerne. Iøvrigt har Administrationen jo en Sag om Ændringer i Forberedelses- og Afslutningstiderne løbende med Foreningen. Vi har ventet paa Svar siden 1924, men stadig intet faaet.

Lokomotivfører Lillie: Naar man ser, at Forhandlingerne om Tjenestetidsreglerne for Jernbaneforeningens Vedkommende foregaar paa den Maade, at Ministeren forhandler direkte med Vedkommende Organisations Repræsentanter, og til denne Forhandling tilkalder Generaldirektøren, saa at den senere Forhandling med Generaldirektoratet kun bliver af formel Art, medens Forhandlingerne med andre Organisationer foregaar gennem Generaldirektoratet, hvorefter Ministeren senere træffer sin Afgørelse, finder Foreningens Repræsentanter en saadan Fremgangsmaade højst mærkelig, men tager den anvendte Fremgangsmaade til Efterretning.

Hvad angaar det foreliggende Forhandlingsemne, er Stillingen den, at dersom Foreningen kunde dele den Opfattelse, Maskindirektøren har meddelt Dagspressen, nemlig, at de nu foreslaaede Tjenestetidsregler er fuldt forsvarlige og ikke i deres Rækkevidde vil virke svækkende paa Sikkerhedstjenesten, kunde man maaske forhandle om Ændringer, men Maskindirektørens Betragtninger er ingenlunde rigtige.

Det foreliggende Forslag til Tjenestetidsregler kan ikke være udarbejdet af Sagkyndige, det maa være udarbejdet af Amatører. Administrationen ønsker som Betingelse for at anvende Norm a nu mindst 150 Timers Kørsel pr. Mand pr. Maaned uden nogen som helst Hensyntagen til, om Tjenesten udføres om Dagen eller om Natten, ved Godstog, hurtigkørende Persontog eller Eksprestog, paa stærk trafikerede Hovedbaner eller paa Sidebaner, med store, svære Tog, der under hele Kørselen kræver en nøje og omsorgsfuld Vurdering af alle Forhold, eller med lette Tog. Alt skæres over en Kam. Administrationen har plukket noget fra Bestemmelser, som er gældende i Udlandet, men har ikke faaet det hele med. Ogsaa Foreningen er nøje underrettet om Forholdene i andre Lande. I det Land, hvor Bestemmelsen om et vist Antal maanedlige Køretimer findes, er Tallet betydelig lavere end 150, ligesom der er taget Hensyn til Toghastighederne. De foreslaaede Regler vil ikke afgive den allerringeste Beskyttelse for Personalet, som vil blive bragt i en Situation, der langt fra er behagelig, og for hvilken Foreningen ikke kan paatage sig noget Ansvar.

Maskindirektøren udarbejdede i 1915 et Ud-kast til Tjenestetidsregler for Lokomotivperso-

nalet. I dette Udkast foreslog Maskindirektøren bl. a., at hver Times Kørsel i Nattimerne skulde beregnes som $1\frac{1}{2}$ Times Tjeneste, at Nedbrudsreservetjeneste beregnes som fuld Tjenestetid, at der ved Personaleskifte paa Lokomotiv gives saavel det fratrædende Personale 20 Min. som det tiltrædende Personale 20 Min. og saa fremdeles. Man kan vel gaa ud fra, at Maskindirektøren ogsaa dengang var sagkyndig. Endvidere har Lokomotivpersonalets Tjenestetidsregler i den nuværende Generaldirektørs Tid været behandlet i 2 af Sagkyndige sammensatte Kommissioner, 1 i 1916 og 1 i 1920. I en for vort Land saare vanskelig Tid nedsattes Sparekommissioner og Oversparekommission. Alle Bestemmelser skærpedes dengang, saa langt Sikkerheden tillod det. Vor Forening viste Forstaaelse og Borgersind ved at indgaa paa alle Skærpelserne undtagen paa Bestemmelsen om Raadighedstjenestens Beregning som $\frac{2}{3}$ Tjeneste. Naar Administrationen af sikkerhedsmæssige Grunde ikke turde gaa yderligere i 1922, kan man heller ikke gøre det i 1927, hvor Toggangen er blevet langt hyppigere og de enkelte Tog hurtigere kørende. Foreningen forstaar, at Generaldirektøren støtter sig paa sine sagkyndige Medarbejdere; men Sagkundskaben skulde jo ikke blive anderledes, fordi vort Land faar nyt politisk Styre.

For saa vidt angaar Enkelthederne i de af Administrationen foreslaaede Ændringer, gør Foreningen, ud over det allerede anførte om de 150 Timers Kørsel pr. Maaned, opmærksom paa, at Lokomotivpersonalet efter Forslagets Ordlyd kan faa saavel 234 som 260 maanedlige Tjenestetimer, ja endog mere, idet Nedbrudsraadigheden kun regnes til $\frac{2}{3}$. Rangertjenesten, for hvilken der hidtil har været en Maksimumsgrænse paa 195 Timer pr. Maaned, gøres afhængig af en tilfældig og vilkaarlig Bedømmelse af, hvorvidt Tjenesten er intensiv eller ikke.

Bestemmelsen om ikke at give Hvilepavser i Nattimerne skal efter Generaldirektørens Udtalelse kun gælde det stationære Personale, men naar Administrationen mener, at Lokomotivpersonalet paa alle andre Omraader bør dele Vilkaar med andet Personale, bør denne Bestemmelse selvfølgelig ogsaa gælde for Lokomotivpersonalet.

Ændringen vedrørende Lokomotivfyrbødernes Fritagelse for Fyrrensning m. m. er ikke nogen Ændring tilbage til tidligere gældende Forhold; thi i al den Tid, Maskindirektøren har været ved D. S. B., er de nævnte Arbejder paa Fyen og i Jylland udført af Depoterne, kun paa Sjælland lod man Lokomotivfyrbødernes udføre disse Arbejder, om hvilke de Sagkyndige i 1916 udtalte, at saadanne Arbejder

rettelig burde udføres af Depoterne. Lokomotivfyrbødernes kan ikke modtage et yderligere fysisk haardt og groft Arbejde, tilmed til lavere Løn.

Forslaget om at nedsætte Tiden ved Personaleskifte paa Lokomotiv fra 15 til 10 Min. er uden Forbindelse med det praktiske Liv. I mangfoldige Tilfælde maa Personalet gaa lange Afstande for at finde de Maskiner, paa hvilke det skal afløse. Foreningen har set, at der flere Steder burde ske Ændringer heri, men har resigneret. Hvorfor indfører Administrationen ikke den af Maskindirektøren i hans allerførste Forslag til Tjenestetidsregler givne Afsløsnings Tid, 20 Min.?

Hvad angaar Skemaet med de nye Forberedelses- og Afslutningstider, da er det uklart affattet. Det kan ikke ses, hvor og hvornaar Eftersynene skal finde Sted. De foreslaaede Tider er derhos for korte. Man indfører en ny Passet »Eftersynenes Omfang fastsættes i de særlige Regler herom«, man indbyder Personalet til Forhandling om Ting, hvorom intet er oplyst, hvorfor har de Sagkyndige ikke set, at Sporforholdene for Udkørsel fra Aarhus ny Remise er ligesaa omfattende og vanskelige som i København, saa Tiderne for Aarhus H.s Vedkommende bør forøges paa samme Maade som for Københavns Vedkommende? Alt er vilkaarligt.

Med Hensyn til Ændringen vedrørende Maksimumstjenesten finder Foreningen denne Ændring mærkværdig; thi Generaldirektøren giver selv Udtryk for, at den nuværende Maksimaltjeneste kun ganske undtagelsesvis skal kunne overskrides, og skal der være Mening i Ændringen, maa der derfor spørges, om en eneste Lokomotivmand har vægret sig ved ganske undtagelsesvis at udføre mere end 10 Timers Tjeneste.

Den nugældende Bestemmelse om Godkendelse af Tjenestefordelinger for Lokomotivpersonalet mødte jo ogsaa i sin Tid Modstand hos Distrikterne, men Generaldirektøren indsaa den gang, at der for Lokomotivpersonalet kunde være særlige Forhold at tage i Betragtning, heri er ingen Ændring sket, og der er saaledes ingen Grund til at ophæve den gældende Bestemmelse.

Forsaa vidt angaar Forslaget om at nedsætte Minimumsgrænsen for Fridage til 30 Timer, opfatter Foreningen det, som vil man sætte et Pariastempel paa Tjenestemændene. En Tjenestemand kan saaledes komme hjem fra Nat-tjeneste Kl. 6 om Morgen paa sin Fridag, og skal kunne møde til Tjeneste næste Dags Mid-dag Kl. 12, altsaa har han kun kunnet bruge sin Fridag til at sove i. Andre Borgere har en Nattehvil saavel før som efter Fridagen.

Foreningen kan derfor ikke tiltræde det foreliggende Forslag til Tjenestetidsregler. Personalet ser op til Generaldirektøren med Agtelse, det forstaar, at Generaldirektøren maa støtte sig paa sine sagkyndige Medarbejdere, men det er for Foreningen og for dens Medlemmer ufatteligt, at de samme Sagkyndige, som tidligere har deltaget i Udarbejdelsen af Tjenestetidsreglerne for Lokomotivpersonalet, og som kender Forholdene ved Lokomotivtjenesten, nu kan høje Nakken og sige god for det foreliggende Forslag. Forholdet er da ogsaa det, at en Embedsmand har udtalt, at det nu drejede sig om at fratage Personalet alle de Goder, det havde opnaaet i den radikale Regerings Tid. Generaldirektøren vil kunne forstaa, at der ikke findes Tillid til ret mange af Embedsmændene ude i Driftsledelsen. Foreningen appellerer derfor til Generaldirektoratet og forventer, at dette snart vil indse, at ikke alle Bestemmelser lader sig generalisere og tilpasse paa alt Personale. De danske Statsbaner har et Personale, som ingen anden Etat har, nemlig Lokomotivpersonalet. Dette Personale, hvis Tjeneste ikke er det betydningsløseste Led ved Statsbanernes Drift og Sikkerhedstjeneste, bør derfor have særlige Regler afpasset efter dets Tjenestes særlige Karakter.

Lokomotivfyrbøder J. Bayesen: Det foreliggende Forslag er overalt mødt med Harme, men Harmen bliver endnu større, naar det bliver bekendt, at Administrationen omgaas med Tanker om at lægge Fyrrensning og Kullempning over paa Lokomotivpersonalet. Skal de i Skemaet over Forberedelses- og Afslutningstiderne angivne Tider gælde, selv om Lokomotivfyrbøderne skal rense Fyr? Med Hensyn til Afslutningstiden ved Personaleskifte paa Lokomotiv har Foreningen haft adskillige Klager fra Medlemmer, der maa gaa meget lange Distancer — undertiden 4—5 Km — for at finde den Maskine, hvorpaa de paagældende har skullet afløse.

De nugældende 15 Min. bør derfor snarere forhøjes end nedsættes. Iøvrigt er al Lokomotivfyrbødertjeneste af den Beskaffenhed, at den kræver baade »Agtpaagivenhed og egentlig Arbejde« hele Tiden. Derfor maa al denne Tjeneste kun kunne beregnes efter Norm a. Skal en Tur med 149 Timers Kørsel og Rangering have 208 eller 234 Tjenestetimer pr. Maaned?

Lokomotivfører Soph. Jensen: Hvad angaar de nugældende Bestemmelser om den enkelte Tjenestes Maksimum og det enkelte Hvils Minimum, er Forholdet det, at der allerede nu findes Tjenestefordelinger med saavel mere end 10 Timers samlet Tjeneste som med mindre end 9 Timers samlet Hviletid, følgelig skulde der ikke være Aarsag til Ændringer. Alle vor For-

enings Medlemmer staar nu bag Foreningens Ledelse i Kravet om, at Reglerne for Lokomotivpersonalets Tjeneste ikke bør skabes efter politiske Hensyn, men skabes ud fra sikkerhedsmæssige Hensyn og Hensyn til det paagældende Personales særegne Tjeneste. Administrationen bør derfor søge gennemført, at Lokomotivpersonalet faar dets egne Tjenestetidsregler.

Maskindirektøren: Spørgsmaalet om 10 eller 15 Min. ved Personaleskifte og ved Raadighedstjenestens Begyndelse er kun et Skøn, der kan ikke foretages Beregninger herover. Men naar Afløseren til den fastsatte Afløsningstid er der, hvor Afløsningen skal foregaa, maa Trafiktjenesten sørge for, at Maskinen kommer derhen, ellers bliver der jo Overtid for den, som skal afløses. Spørgsmaalet om Tiderne til Forberedelses- og Afslutningstjenesten kunde maa-ske have ligget bedre, dersom Foreningen havde arbejdet for at faa afsluttet den om disse Ting løbende Sag. Selvfølgelig er Kørsel om Natten vanskeligere og mere anstrengende end Kørsel om Dagen, men Distrikterne er nu ogsaa instruerede om ved Tilrettelæggelse af Ture at tage Hensyn hertil.

Naar Herr Lillie indlødede med en Udtalelse om, at han fandt det »højest mærkelig«, at Ministeren havde forhandlet direkte med Jernbaneforeningen, medens Forhandlingerne med de andre Organisationer foregik gennem Generaldirektoratet, skal jeg hertil bemærke, at det, der er sket, indskrænker sig til, at Ministeren, efter Anmodning fra Jernbaneforeningen, har modtaget et Par Repræsentanter derfra til en orienterende Konference, hvor ogsaa jeg var til Stede. Jeg er overbevist om, at Ministeren beredvillig vilde have modtaget Repræsentanter ogsaa fra andre Organisationer til en lignende Konference, hvis disse havde fremsat Anmodning derom.

Generaldirektøren: Det er rigtigt, at der findes Tjenestefordelinger med mere end 10 Timers samlet Tjeneste og mindre end 9 Timers samlet Hvil, men for saadanne Tjenestefordelingers Vedkommende er man nødsaget til at opnaa Personalets Tilslutning, dette ønsker Administrationen at komme bort fra. Det desangaaende stillede Ændringsforslag tager ogsaa Sigte paa andre end Lokomotivmænd. Udover det tidligere nævnte om for Maksimumstjenestens Vedkommende at sige »kun ganske undtagelsesvis over 10 Timer« og for Minimumshviletidens Vedkommende at sige »mindst 9 Timer undtagelsesvis 8 Timer« kan Administrationen gaa med til en Tilføjelse til Fridagsbestemmelserne, saa det kommer til at hedde »naar det i enkelte Tilfælde vil medføre uforholdsmæssig Bekostning at opretholde en Fri-

dag paa 36 henholdsvis 33 Timer, kan Fridagens Længde ganske undtagelsesvis nedsættes, dog i intet Tilfælde til under 30 Timer.

Det er oplyst, at der alene i 1. Distrikt kan spares store Beløb til Aflønning af Remisearbejdere, dersom man lader Lokomotivfyrbøderne overtage Fyrrensningen, men det er Meningen, at de i Forslaget angivne Tider skal forhøjes noget, naar Lokomotivfyrbøderne skal rense Fyr og lempe Kul.

Lokomotivfører Lillie: Det er altsaa Maskinbestyrer Schmidt, som har stillet dette Forslag.

Generaldirektøren fortsætter: Det er ikke afgjort, at en Tur med 149 Timers Kørsel skal have 234 maanedlige Tjenestetimer, den skal blot have mere end 208, og en saadan Tur har Distrikterne efter Forslaget ikke Lov til at sætte i Norm a. Ved Bestemmelsen om, hvortil der kræves egentligt Arbejde og Agtpaagivenhed, har Administrationen for Lokomotivpersonalets Vedkommende særlig tænkt paa Kørsel og Rangering, men Forberedelses- og Afslutningstjeneste maa vel ogsaa i nogen Grad tages i Betragtning.

Dersom en Embedsmand har udtalt sig som af Herr Lillie citeret, har Vedkommende udtalt sig om noget, han har savnet Kendskab til, thi Administrationens Bestræbelser gaar ikke ud paa af politiske Grunde at fratage Personalet noget. Bestræbelserne gaar ud paa at bidføre Besparelser, saa den økonomiske Stilling bedres. Tidligere var der bedre økonomiske Forhold, men vort Land er nu ude i sin maaske allervanskeligste Periode, og der er under disse Forhold ikke længere Raad til at stille sig saa large som hidtil.

Naar den ansvarlige Regering hævder, at Landet ikke har Raad til at opretholde de nu gældende Regler, maa Administrationens Embedsmænd høje sig. En Ting er givet, Sikkerheden paa Banerne maa ikke tilsidesættes; men Administrationen føler sig ogsaa overbevist om, at med Hensyn til Sikkerheden er man i de foreslaaede Regler paa den rigtige Side.

Ved de Skærpselser, som nu gennemføres, træder man nærmere til Sikkerhedens Grænse, men den overskrides ikke. Der har nemlig hidtil været en ikke ringe Margin at bevæge sig paa.

Maskindirektøren: Det er ikke Hensigten, at Forberedelses- og Afslutningstjenesten skal regnes med til de Arbejder, som kræver Agtpaagivenhed af samme Art som ved Kørsel og Rangering.

Lokomotivfører Kuhn: Det er ikke alene ved Rangerlokomotiverne, Tiden til Personaleskifte er for knap. Ved Togtjenesten foregaar ogsaa Omskiften paa Lokomotiverne, i saadanne Tilfælde maa det tiltrædende Personale møde i

Remisen for at gennemse Cirkulærer og Journaler. Der kan være Ting, som har Betydning for det Tog, der skal fremføres. Dernæst maa Personalet med Rekvisitkasser gaa til Bauegaarden. Det fratrædende Personale skal gaa til Remisen for der at hensætte Rekvisitkasser og skrive Rapport. Hvad angaar Tiderne til Forberedelses- og Afslutningstjenesten er der 2 Steder anvendt Betegnelsen »uden Eftersyn«, hvilket kun kan betyde, at der intet Eftersyn skal foretages, men Maskindirektøren siger nu, at der er visse Dele, som altid skal efterses, ligesom der skal smøres, men dette modsiger den anvendte Betegnelse. Naar Maskindirektøren hævder, at Eftersynet af Lokomotiverne ikke kan kaldes for Tjeneste, der kræver Agtpaagivenhed, er det værd at erindre om, at en af Statsbanernes Maskiningeniører i en belærende Artikelserie for Lokomotivpersonalet indprenter Personalet Betydningen af Agtpaagivenhed ved Eftersynene. Det hedder i en af de paagældende Artikler: »Lokomotivet bør i højere Grad end de fleste andre Maskiner være Genstand for stadig Opmærksomhed. Eftersynet maa til enhver Tid være grundigt og indgaaende, hvis man skal sikre sig nogenlunde imod uheldige Overraskelser under Kørslen. En ubetydelig Fejl, som overses ved Eftersynet, har, netop som Følge af de særlige Forhold, hvorunder Lokomotivet arbejder, alle Betingelser for i Løbet af kort Tid at blive betydelig forværret og kan i særlige uheldige Tilfælde indeholde Spiren til en Katastrofe.«

Det er ogsaa værd at erindre om, at da Foreningen for kort Tid siden ansøgte om at faa en Hammer med langt Skaft til Brug ved Eftersynet af Maskiner med underliggende Gangtøj, kunde Generaldirektoratet ikke imødekomme dette Ønske, idet Eftersynene derved mulig blev mindre effektive, d. v. s. udført med mindre Agtpaagivenhed. Dette viser, at al Lokomotivpersonalets Tjeneste kræver saavel Arbejde som Agtpaagivenhed, hvorfor ogsaa al Lokomotivtjeneste maa være i Norm a.

Maskindirektøren: Maaske dækker Betegnelsen »uden Eftersyn« ikke helt det, der er Hensigten, men det bliver saa kun en Strid om Ord. At smøre er heller ikke noget egentligt Eftersyn.

Generaldirektøren: Spørgsmaalet om de 15 Min. Skiftetid kan for Administrationen ikke være noget Hovedspørgsmaal. Det skal blive drøftet med de Sagkyndige, naar Protokollen over denne Forhandling foreligger.

Hvorvidt det for Togtjenesten fastsatte Timaltal, 150 Timers Kørsel og Rangering pr. Maaned, er det rigtige Tal, kan der forhandles om, det er et Kriterium, Administrationen har valgt som Udgangspunkt.

Lokomotivfører Lillie: Dersom de foreslaaede Regler kunde danne Grundlag for en fortsat Forhandling, havde Foreningen Pligt til at søge at naa til et Resultat, men det foreliggende Forslag er intet Forhandlingsgrundlag. Den stedfundne Drøftelse har vist, at Forslaget er ufuldstændigt og mangelfuldt. Maskindirektøren udtaler selv, at noget er bygget paa et Skøn, at de i Forberedelses- og Afslutningsskemaet anvendte Betegnelser ikke dækker det, der er Hensigten, og at de anførte Tider i nogle Tilfælde ikke vil være tilstrækkelige. Naar Generaldirektøren vil hævde, at der med Hensyn til Sikkerhedshensynet nu er en Margin at bevæge sig paa, kan Foreningen ikke godkende dette, og det ligger nær at spørge, hvor Embedsmændenes Sagkundskab var henne i 1921—22, da man nedsatte Kommissioner udelukkende for at fremkomme med Forslag til Besparelser. Der er da heller ikke nu nogen Mulighed for gennem Personalets Medvirkning at komme længere ud med Hensyn til Skærpelse af Tjenestetidsreglerne. Der er for Foreningen ingen Tvivl om, at hele dette Forslag er af politisk Karakter. Personalet kan ikke tage baa- de Lønnedgang og forringede Arbejdsvilkaar. Foreningen kan ikke tage Ansvar for Godkendelse af de foreslaaede Regler. Vort Krav er, at al Rangertjeneste og al Tjeneste paa Hovedbaner skal være Norm a, om der paa enkelte Sidebaner findes Forhold, som kan gøre Norm b forsvarlig, kan ikke siges her, det kan sammen med de øvrige Forslag undersøges i et Udvalg. Lokomotivpersonalet har vistnok hidtil udført et for Statsbanerne paaskønnelsesværdigt Arbejde, men dersom Administrationen sætter disse Regler i Kraft, maa Personalet ogsaa til at tage an. Hensyn, nemlig Hensyn til de Farer, Publikum, vi selv og vore Hjem udsættes for, dersom et overtræt Personale f. Eks. kører forbi et Stopsignal.

Selv om Lokomotivpersonalet vil gøre sit bedste, bringer de foreslaaede Regler os ud i en vanskelig Situation, vi ikke tør tage Ansvar for, dette vil blive lagt paa Generaldirektøren og hans Embedsmænds Skuldre, og selv om man kan komme over Jernbaneulykker ved Pengeerstatninger, saa bringes Statsbanernes Renomme i Fare. Vi vil følge alle Begivenheder indenfor Statsbanerne med største Opmærksomhed.

Generaldirektøren: Forhandlingen skal nu blive refereret for Ministeren, som derefter maa tage Stilling. Vi kan derefter gaa over til Drøftelse af det næste Forhandlingsemne. Administrationen ønsker at faa Frihed til, hvor den finder det forsvarligt, at gaa bort fra Tomandsbetjeningen af Rangerlokomotiverne, saa de fremtidig bliver eenmandsbetjente. Admini-

strationen fremhævede allerede i 1919, at det ikke var nødvendigt at have 2 Mand paa en Del af Rangerlokomotiverne, men vi gik med dertil for at faa Ro om den Sag. Der er saa megen større Grund til at ændre Signaler paa dette Punkt, som Personalet nu faar sit Ønske om, at alle Rangermaskiner skal føres af Lokomotivførere, opfyldt.

Lokomotivfører Lillie: Foreningen forstaar ikke Generaldirektoratets Stilling. Et sagkyndigt Udvalg, sammensat af Repræsentanter for saavel Maskintjenesten som Trafiktjenesten, berejste i 1925 hele Landet og indstillede ud fra de gældende lokale Forhold, hvilke Rangerlokomotiver man fremtidig var nødsaget til at have tomandsbetjent.

Ud fra den Indstilling indgik Administrationen og Foreningen en Overenskomst om Rangermaskinernes Bemanding. Naar Administrationen trods dette nu rejser Spørgsmaalet paa ny, er det kun en Bekræftelse af, at hele Spørgsmaalet ikke afgøres ud fra faglige, sikkerhedsmæssige Hensyn, men ud fra politiske Hensyn. Det er derfor nærliggende, at Foreningen vil underrette det rejsende Publikum om den Fare, det kan komme i, dersom f. Eks. Lokomotivføreren, der altsaa fremtidig skal staa alene paa Lokomotivet, under Sovevognes Omhørsætning paa Færgerne faar et Ildebefindende.

Selvfølgelig maa det herefter ogsaa staa Foreningen frit at rejse sit gamle principale Krav om 2 Mand paa samtlige Rangerlokomotiver; thi de danske Lokomotivmænd bør ikke have Utak for, at de i en Aarrække har udført et godt og præcist Arbejde paa mange vanskelige Rangersteder. Foreningen kan med fuld Ret hævde, at det danske Lokomotivpersonale maa være dygtigere end Udlandets Lokomotivpersonale, idet saa godt som alle europæiske Baner har 2 Mand paa samtlige Rangerlokomotiver. I Tyskland anstillede man Forsøg med Eenmandsbetjening, men man forlod det igen, fordi det haade virkede svækkende paa Sikkerheden og fordyrende paa Driften.

Maskinbestyrer Schmidt: Lokomotivføreren skal ikke staa alene paa Lokomotivet under Vognes Omhørsætning paa Færger. Overportøren skal tage Plads paa Lokomotivet.

Generaldirektøren: Ingen paaskønner bedre end jeg vort Lokomotivpersonales udmærkede Arbejde. Forholdene ligger dog nu anderledes end tidligere. Administrationen skal have Besparelser, og den har ikke Ret til at undlade at pege paa Tomandsbetjeningen, idet man jo ingelunde maa glemme, at man tidligere i mangfoldige Aar og uden at Sikkerheden har lidt derunder har kunnet nøjes med Eenmandsbetjening. Det ser unægtelig ikke godt ud, hvis

Foreningen vil søge at skræmme Publikum for at opnaa Gennemførelse af sine Ønsker og jeg advarer paa det bestemteste derimod.

Lokomotivfører Soph. Jensen: Foreningens principale Krav med Hensyn til Bemandingen af Rangerlokomotiverne har altid været Tomandsbetjening overalt, men paa Grund af Administrationens mærkelige Uforstaaenhed heroverfor samt overfor de Lokomotivfyrbødere, som i mange, mange Aar har kørt paa Rangerlokomotiver til en altfor lille Betaling, gik Foreningen med til Behandling af det lønmæssige af Hensyn til det rangerende Lokomotivpersonale. Vi fik derved Lokomotivførere paa alle Rangerlokomotiver, men det synes nu at være et Fejlgreb, at Foreningen er gaaet med til overhovedet at godkende Eenmandsbetjening. Vi skulde nok have naaet at faa Tomandsbetjening overalt. Vi henstiller derfor til Generaldirektoratet, at den Overenskomst, vi forrige Aar indgik paa, opretholdes.

Lokomotivfører Lillie: En Ikke-Fagmand paa Lokomotivet er selvsagt ikke mindste Garanti for Afværgelse af Farer i det Øjeblik, der sker noget ekstraordinært, f. Eks., dersom der springer et eller andet, i saadanne Tilfælde er det af Betydning at have en Fagmand paa Maskinen. Foreningen nedlægger derfor en kraftig Protest mod Afskaffelse eller Forringelse af den gældende Tomandsbetjening, hvilket kun vil være til Skade for Sikkerheden paa de danske Statsbaner.

Generaldirektøren: Der sker intet Brud paa Sikkerheden. Ved Indførelse af Administrationens Forslag vil Sikkerheden blive fuldkommen opretholdt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Vi kan til Underretning for Organisationens Medlemmer oplyse, at Generaldirektoratet senere har tilstillet Organisationen Forslag til Tjenestetidsregler i en lidt ændret Skikkelse end det, som forelaa ved ovenfor anførte Forhandlingsmøde.

Generaldirektoratet har udbedt sig Organisationens skriftlige Udtalelse til det fremsatte Ændringsforslag, som Organisationen under 28. Maj har tilstillet samme. Vi skal i næste Nummer optrykke Generaldirektoratets ændrede Forslag til Tjenestetidsregler samt Organisationens Svar hertil.

»Dick.«

NEDSKÆRINGEN

Tirsdag den 24. Maj kom Regeringens Forslag om Nedskæring af vore Lønnin-
ger til 2. Behandling i Folketinget. De samme 4 Ordførere for de 4 Partier, nemlig Hagbart Berg for Venstre, Parkov for Højre, Vald. Olsen for Socialdemokratiet og A. M. Hansen for de Radikale, som ved første Behandling tolkede deres Partiers Synspunkter, gav ligeledes nu ved 2. Behandling Udtryk for det siden første til anden Behandling ændrede Regeringsforslag eller rettere sagt til det mellem Regeringen og nogle Embedsmandsorganisationer indgaaede Forligsforslag.

Venstres Ordfører faldt naturligvis i Henrykkelse over det passerede og kunde egentlig med Rette takke Regeringen for den Daad, den havde vist ved at faa nogle Organisationsledere til frivilligt at indgaa paa en Lønnedskæring.

Det konservative Folkepartis Ordfører fortalte selvfølgelig vidt og bredt om den store Velvillie, det konservative Folkeparti nærede overfor Tjenestemændene, men at Hensynet til Samfundet og Statens økonomiske Forhold, Erhvervslivet m. m. og hvad nu alle de skønne Tirader er, som i en saadan Forbindelse kan nævnes, maatte det konservative Folkeparti stemme for Forliget.

Det socialdemokratiske Partis Ordfører sagde igennem en stor Tale eet Nej til Forliget, og det radikale Venstres Ordfører redegjorde for de forøvrigt ganske forstandige Ændringsforslag, dette Parti havde stillet til Regeringens Forslag eller rettere til Forliget, som vi andetsteds optrykker.

Debatten, hvori foruden Ordførerne enkelte andre af Folketingets Medlemmer deltog foruden Finansministeren og Statsministeren, varede en ca. 3 Timer, men først Onsdagen den 25. Kl. 1 Em. lod Folketingets Formand foretage Afstemning over de enkelte Ændringsforslag saavel som over det hele Forslag.

Afstemningen var selvfølgelig imødeset med ikke ringe Spænding, idet enkelte Medlemmer af det konservative Folkeparti paa Møder rundt i Landet og i Artikler i de konservative Blade havde givet Udtryk for deres Utilfredshed med enkelte Dele af Forslaget navnlig med de ugifte.

Det konservative Folkeparti havde som allerede nævnt ingen Ændringsforslag stillet, men da det radikale Venstre havde stillet Ændringsforslag om en Forbedring af Regeringens Forslag for de ugifte, vilde der saaledes være Lejlighed for det konservative Folkeparti til at vise sin gode Villie overfor de ugifte. Det konservative Folkeparti viste ved Afstemningen sit rette Sindelag overfor Tjenestemændene. Partiets Udtalelser forud for Folketingsvalget viste sig at være Udtalelser, hvorpaa ingen kunde bygge; selv et saa anset Organ som »Berlingske Tidende« har igennem en Række Artikler udtalt sig om dette Spørgsmaal og har forøvrigt ogsaa afgivet en Undskyldning for at de troede om det konservative Folkeparti bedre end Partiet gav Udtryk for gennem sin Afstemning i Folketinget. Vi skal ikke her nærmere komme ind paa en Omtale af det konservative Folkepartis Upaalidelighed, men vi skal henvise Medlemmer, som føler sig draget af det konservative Folkeparti, til at læse Rigsdagstidende og sammenholde, hvad der er passeret i Rigsdagen med det konservative Folkeparti og den af Partiet forud for Valget fremsatte officielle Udtalelse.

Afstemningen gav til Resultat, at med Undtagelse af en Konservativ, nemlig Folketingsmand Ulrichsen, stemte det konservative Folkeparti og Venstre imod det af det radikale Venstre stillede Ændringsforslag til Forbedring af de ugiftes økonomiske Vilkaar. De samme to Partier stemte imod det radikale Venstres Ændringsforslag om en Graduering for Nedsættelsen af Dyrtids- og Konjunkturtillæg, de samme to Partier stemte imod det radikale Venstres Ændringsforslag om, at de særlige Ydelser ikke ekstraordinært

blev nedsat ved de to Portioner, som Forliget gik ud paa.

Socialdemokratiet og det radikale Venstre stemte Side om Side ved Afstemningen for de Ændringsforslag, som var fremsatte, og som betød Forbedring. Da de ikke var tilstrækkelig mange til at gennemføre disse Forbedringer, og da hele Regeringens Forslag om Nedskæringen af Tjenestemandslønningerne fra 1. Juli d. A. var gaaet til Afstemning, stemte Højre og Venstre for Nedskæringen og Socialdemokratiet og de Radikale mod Nedskæringen.

Nedskæringen blev imidlertid vedtaget ved de forenede Regeringspartiers Stemmer, og fra 1. Juli er det en Kendsgerning, at vore Lønninger og Emolumenter vil blive nedskaaet.

Forslaget har været Genstand for en 3. Behandling i Folketinget, men gik uændret til Landstinget, hvor det efter 1. Behandling er henvist til Udvalg, men der vil ikke fra dette Udvalgs Side kunne forventes Ændringer til den Beslutning, Folketinget tog ved Lovens 2. Behandling.

Tilhøreren.

LØNNINGSUDVALGETS BETÆNKNING

Folketinget Lønningsudvalg aflagde d. 20. Maj sin Betænkning over Regeringsforslaget. Som vi allerede i forrige Nummer antydede, vilde Venstre og det konservative Folkeparti i Udvalget finde hinanden i det Forlig, som var indgaaet imellem Regeringen og nogle Embedsmandsorganisationer. Det konservative Folkeparti, som ved forskellige af deres Medlemmer havde givet Udtryk for Utilfredshed med Forligets Indhold, fandt dog ikke Anledning til at stille Ændringsforslag. Det eneste Parti, som i Realiteten stillede Ændringsforslag til væsentlig Forbedring af det indgaaede Forlig, var det radikale Venstre, idet Socialdemokraterne ind-

skrænkede sig til at stille Forslag om, at Dyrtids- og Konjunkturtillæget førtes tilbage til den nugældende Affattelse, saaledes at Ændring heri ikke kunde ske før 1928. Da det sikkert kun har Interesse for vore Medlemmer at blive bekendt med de to Partiers Stilling, som positivt har virket for en Forbedring af det Forlig, som de højere lønnede Embedsmænd har indgaaet paa Bekostning af de lavere lønnede, optrykker vi nedenfor det socialdemokratiske Mindretals og det radikale Mindretals Betænkning.

Et socialdemokratisk Mindretal (Bjerring, Kammersgaard, A. G. Mortensen, N. P. Nielsen, Valdemar Olsen og Friis-Skotte) kan ikke tiltræde de Bestemmelser, der tilsigter en Nedsættelse i Tjenestemændenes Lønninger. Mindretallet maa hævde, at Lovgivningsmagten bør respektere det Tilsagn, der i 1925 er givet Tjenestemandorganisationerne om, at der ikke vilde finde nogen Ændring Sted i Bestemmelserne om Konjunkturtillæget inden d. 1. April 1928, og at kun en Aftale, der var truffet med samtlige Organisationer, kunde fritage Lovgivningsmagten for at respektere dette Hensyn. Man mener dernæst, at da Konjunkturtillæget nu automatisk følger Pristallet, og en Nedgang i Lønningerne derfor, efterhaanden som Pristallet falder, af sig selv vil indtræde og adskillige Gange siden 1925 har fundet Sted til en samlet Besparelse for Staten paa ca. 30 Mill. Kr., er der ikke noget Grundlag for den ekstraordinære Nedsættelse, som Forslaget tilsigter. Mindretallet stiller derfor Forslag om at føre Bestemmelserne om Dyrtids- og Konjunkturtillæg tilbage til den nugældende Affattelse, herunder Revisionsbestemmelsen: 1. Marts 1928. Tilbageførelsen gælder ogsaa Bestemmelsen om en Forhøjelse af Pensionsbidraget, som man ud fra samme Betragtning ikke finder Anledning til at ændre.

Et radikalt Mindretal (A. M. Hansen) er kender, at de almindelige økonomiske Forhold begrunder Ændringer i den bestaaende Ordning med Hensyn til Tjenestemandslønninger. Mindretallet mener, at en saadan kunde have været gennemført paa tilfredsstillende Maade i Foraaret 1928 efter forudgaaende rolig Forhandling med de forskellige Tjenestemandorganisationer. Man vilde til den Tid have langt større Klarhed over Statens finansielle Stilling og den herskende Kises Forløb, end det nu er Tilfældet. Man vilde have undgaaet at skuffe Forventningen om, at Ordningen af 1925

skulde blive staaende til 1928. En meget betydelig Nedgang i Tjenestemandslønningerne var allerede sket efterhaanden som Pristallet indtraadte. En yderligere Nedgang kunde ventes at vilde finde Sted i Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, naar de følgende Pristal kom til at foreligge i August og Februar. Og man maatte regne med, at Tjenestemændene i mange Kommuner i Aaret 1927—28 vilde komme til at bære en forøget Del af den kommunale Skat.

Ministeriet har imidlertid ikke taget Hensyn til disse Forhold. Gennem en Særforhandling med visse Tjenestemandsgupper, og uden at efterkomme disse Opfordring til at inddrage alle Tjenestemandsgupper i Forhandlingen, har det lagt Forholdene saaledes til Rette, at man kunde vente, at resultatbringende Forhandling med samtlige Tjenestemandsgupper derved udelukkedes. De foreliggende Ændringsforslag er Resultatet af denne Særforhandling. Mindretallet kan ikke finde disse Forslag tilfredsstillende. Gennemføres den planlagte Ordning, vil den ekstraordinære Indtægtsnedgang forholdsvis ramme de lavt lønnede Tjenestemandsgupper langt stærkere end de højt lønnede, dels som Følge af, at det særlig er Dyrtidstillæget, kun i mindre Grad Konjunkturtillæget, der nedsættes, dels fordi der foregaar en meget stor Nedsættelse af de særlige Ydelser, der aldeles overvejende har Betydning for de lavt lønnede. Desuden vil de ugifte Tjenestemænd, ogsaa de ældre ugifte, blive ramt meget haardt. Mindretallet har anset det for rigtigt at gøre et Forsøg paa at opnaa nogen Forbedring af Forslagene ved at stille Ændringsforslag, hvis Vedtagelse ville fjerne de værste Ubilligheder.

Mindretallet foreslaar ved Ændringsforslagene Nr. 26, 164 og 171 saaledes:

1) at ugifte Tjenestemænd over 35 Aar i Stedet for som af Regeringen foreslaaet at faa Halvdelen af det almindelige Dyrtidstillæg skal have $\frac{2}{3}$ og ugifte Tjenestemænd under 35 Aar i Stedet for $\frac{1}{3}$ Halvdelen af Dyrtidstillæget. Tilsvarende foreslaar man, at de to Grupper af ugifte Tjenestemænd skal have henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ af Konjunkturtillæget, ikke som foreslaaet $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$.

2) at den forlods Nedsættelse af de særlige Ydelser bortfalder, saaledes at der i disse kun finder den normale Nedgang Sted i Henhold til Pristallet.

3) at Nedsættelsen af Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg først træder i Kraft efterhaanden, saaledes at den gennemføres for Tjenestemænd, der har over 6500 Kr. i Grundløn og Alderstillelæg, fra 1. Juli d. A., for Grupperne mellem 4000 og 6500 Kr. fra 1. Oktober, mellem 2850 og 4000 Kr. fra 1. Januar 1928 og for Tjeneste-

mænd med 2850 Kr. og derunder først fra 1. April 1928.

Naar Mindretallet har stillet dette sidste Forslag, skyldes det den Betragtning, at skal der ske en forlods Nedsættelse af Tjenestemandslønningerne udover den, som Prisfaldet naturligt medfører, da vil dog de bedre lønnede Tjenestemænd lettere kunne bære denne end de lavere lønnede.

REFERAT

FRA;

DELEGERETMØDET D. 27., 28 og 29. APRIL 1927

(Fortsat.)

Lillie: I Henhold til hvad der blev taget Beslutning om i Gaar, skal jeg nu benytte Lejligheden til at gøre Dem bekendt med, hvorledes hele Lønsituationen ligger. Refererede Mødet med Ministeren den 11. Februar og belyste nærmere Ministerens Forslag. Der var taget bestemt Afstand fra Forsørgertillæget, ligesom der ogsaa var taget Afstand fra den Mindreløn, Forslaget indeholdt for ugifte. Der var ogsaa en Ændring af Stødtillæget i Forslaget, ligesom der var en stærk Nedgang i de særlige Ydelser, bl. a. Rangergodtgørelsen skulde helt bortfalde. Det endelige Resultat blev, at man helt maatte tage Afstand fra Ministerens Forslag. Forslaget gik herefter til Rigsdagen, hvor der er ført en hel Del Underhaandsforhandlinger. Det der i højeste Grad interesserede vor Organisation var de særlige Ydelser, idet disse berører vore Medlemmer i langt højere Grad end Tilfældet er med nogen anden, vi havde derfor straks koncentreret Arbejdet paa at faa disse Ydelser ført saa frelst igennem som muligt.

Omtalte de politiske Intriger, der havde været paa Spil i Rigsdagen, og hvad der havde bevirket de Konservatives Ændringsforslag, endvidere om det Forlig, som C. O. II havde indgaaet med Regeringen, et Forlig, som var et Forræderi overfor C. O. I's Medlemmer. Der var ogsaa taget bestemt Afstand fra dette Forlig, og C. O. I havde tilstillet til Ministeren en Protest mod Forliget.

Gennemgik derefter Forligets Virkninger paa Lokomotivpersonalet.

Har forsøgt overfor de politiske Partier at paavirke dem til at stille Ændringer, saaledes at Virkningerne først traadte i Kraft den 1. Oktober i Stedet for den 1. Juli.

Da der sikkert vil falde en Del Udtalelser efter denne Beretning, vil jeg foreslaa, at der nedsættes et Udvalg, saaledes at dette, efter

de faldne Udtalelser kan udforme en Udtalelse fra det samlede Delegeretmøde.

Liljekrans foreslog 2 Mand fra Sjælland, 2 fra Jylland og 1 fra Fyn.

Lillie: I samme Forbindelse med Lønnedskæringer er der ogsaa udformet Forslag til ny Tjenestetidsregler. Henviste til sidste Nr. af »D. L. T.« og gennemgik de forskellige Punkter og paapegede, i hvor høj Grad Personalet kunde udnyttes, hvis disse Regler bliver bragt i Anvendelse. Med Hensyn til Fridagen i Forslaget, saa er den vel nok det groveste Brud Brud, som kan faa alle Tjenestemænd til at protestere. Generaldirektoratet har tilskrevet Organisationens i Dag, at der ønskes Forhandlinger om Ændringerne til Tjenestetidsreglerne den 4. Maj Kl. 2 Em. Samtidig ønsker Generaldirektoratet en Forhandling om Afskaffelse af 2 Mandsbetjening af Rangermaskinerne. Dette kommer ikke helt overraskende over mig, jeg udtalte mig lidt desangaaende i Gaar, men nu maa De, mine Herrer, give mig Midler i Hænde til at imødegaa et saadant Angreb, hvis De vil have, *jeg* skal fortsætte som Formand.

Det vedtoges paa Forslag fra N. Møller Jensen og V. Heftholm, at Mødet den 29. April paabegyndes Kl. 8 Fm.

Rasmussen, Skanderborg, udtalte, at vi ikke vedblivende kunde være Kastebold mellem de politiske Partier. Alle var vel nok enige med ham i, at ved sidste Valg havde vi det godt. Nu maatte vi kræve at være med i Ledelsen, hvis Statsbanerne skulde forrente sig. Taleren havde fra alle Partiernes Side kun hørt Lovord om vor Formand.

Mortensen, Esbjerg, takkede Formanden for at han havde protesteret mod Overenskomstbrudet. Troede, at man gjorde Regeringen en Tjeneste ved at sige Pladserne op, thi det var den stærkeste der havde Ret; anbefalede, at vi arbejdede os op i en saadan Stilling, at vi blev de stærkeste. Kunde ikke gaa med til at forhandle om Løn eller Tjenestetidsregler, dette kunde maaske medføre, at de blev dikteret, men saa hellere det.

Sessing, Ge, vilde gerne sige til samtlige Delegerede, at vi maatte gøre os det klart, at der skulde være Sammenhold, og give Formanden Fuldmagt til at handle som han vilde paa en for Foreningen værdig Maade.

K. Petersen, Nyborg, udtalte, at den Overenskomst, Jernbaneforeningen havde indgaaet med Regeringen, var en Haan mod de lavest lønnede, og mente, at der laa Politik bag det hele. Vilde foreslaa, at Forsamlingen gav Formanden og H. B. Mandat til at handle som de vilde, til Gavn for os alle.

J. Nielsen, Kb., kunde ikke køre mere end

han gjorde, da han ikke kunde forsvare det. Udtalte, at det var altid, naar Venstregeringen kom til, at Tjenestemændene skulde holde for baade i Rigsdag og i Presse.

S. Jensen, Fa., protesterede mod den Maa-de, C. O. II havde handlet paa. Mente, at de smaa Dolkestød, der var til, maatte høre op nu. Tiden var kun til at staa fast og samlet om vor Organisation.

Christiansen, Fa., vilde foreslaa at vedtage en kraftig Udtalelse, saa at Offentligheden kunde forstaa, hvad Meningen var.

Rasmussen, Odense, kunde tænke sig Forhandling for at høre, hvad Ministeren havde at sige, derefter kunde man afvise Tjenestetidsreglerne.

Jensen, Sønderborg, kunde heller ikke forstaa, hvorfor Afd. 1 ingen Ting havde sagt til dette alvorlige Spørgsmaal. Vilde lægge hele Sagen i Formandens og H. B.s Hænder.

Rosenkilde Laursen, Gb., meddelte, at han havde indleveret en Resolution.

Jespersen, Gb., troede ikke, at Offentligheden havde den rette Forstaaelse af vor Tjeneste, dette skulde ogsaa bringes til dennes Kendskab.

Formanden udtalte, at nu var Tiden ikke til at diskutere de smaa Punkter, nu maatte vi samles om de to store Ting, som foreligger i Øjeblikket.

Udtalte, at det var jo ikke nok at vedtage skrappe Resolutioner, der maatte mere til. Der maatte eventuelt fremskaffes saadan en Situation, at vi havde Chance for at vinde, men det kostede Penge.

Med Hensyn til Rangermaskinernes anden Mand vilde Trafiktjenesten maaske sætte en Portør paa Maskinen ved Færgestationer for at spare denne Mand.

Talte om Forberedelsestiden, man skulde selvfølgelig kun bruge den Tid, der var sat.

Taleren troede ikke, der kunde ske os noget, hvis vi stod Skulder mod Skulder, for vi maatte jo huske paa, at den halve Del af Landets kaarne Mænd stod bag os.

Maatte ogsaa henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa, at den havde Pligter overfor de Ledende i Foreningen. Henstillede til Forsamlingen at indberette alle Uheld, der ske te paa Strækningen, til Foreningen, dette kunde have sin Betydning.

Foreslog at nedsætte et Udvalg til en Resolutionsaffattelse, dette kunde være paa 5 Mand, 2 fra hver Kreds og 1 udpeget af H. B.

Til dette Udvalg blev følgende valgt:

Fra Kreds 1: Mortensen, Esbjerg, og J. Søndergaard, Gb.

Fra Kreds 2: L. Rasmussen, Skanderborg, og K. M. Petersen, Nyborg.

Udpeget af H. B.: Kuhn, Kalundborg.

Lokofører Schou fra Privatbanerne udtalte nogle smukke Ord til Forsamlingen, vilde haabe og ønske at disse Dages Forhandlinger maatte føre til gode Resultater for alle danske Lokomotivmænd. Sagde derefter Farvel til Forsamlingen.

G. O. F. Lund, Gb., oplæste følgende Erklæring:

Til de Herrer Delegerede.

Endskønt jeg ikke anerkender Delegeretmødets Vedtagelse paa Mødet i Aar 1925 angaaende Lockout-Bidraget til D. S. og M. F. har jeg nu besluttet at betale de 12,50 Kr. Idet jeg ikke vil have noget Ansvar for, at det skal have nogen skadelig Indflydelse paa vor Organisation i den kommende vanskelige Situation.

J. Skjoldager, Afd.-Form.

Østerbro — Afd. 5.

J. Nielsen, Kalundborg, vilde sige til dem, som ikke havde betalt, at nu var Stunden jo rykket nærmere. Vilde anbefale, at vi alle som en holdt sammen og kunde forlade Delegeretmødet som en enig og fast Stok.

Christiansen, Fa., omtalte forskellige Velfærdsforanstaltninger paa Maskinerne i Jylland, som burde gennemføres. Vilde henstille til H. B. ikke at spørge afskedigede Medlemmer om at skænke deres Kampfondskonti til Rekreationshjemmet.

Thygesen, Nyborg, omtalte de stærke Rystelser fra Maskinen, som havde en uheldig Virkning paa Muskelcellerne.

Taleren var vidende om, at nogle Lokomotivførere havde faaet afmonteret Velfærdsforanstaltninger. Dette var ham meget imod, for han havde altid interesseret sig meget for denne Sag.

Liljekrans, Gb., var utilfreds med, at der altid blev slaaet paa Gb. Afd. 1, de var nemlig lige saa gode Medlemmer som andre. Kunde støtte flere Talere med Hensyn til Stedstillaget. Kunde ikke rigtig anerkende H. B.s Fremgangsmaade i Rangermaskinesagen; troede, at det var for dyrt købt, da Tjenesten bestandig blev længere. Var glad for, at Afd. 2's Formand havde paataalt, at Personalet fra andre Depoter henvendte sig i Distriktet, naar Kørselsfordelingerne var paa Trapperne.

Sofus Jensen, Fa., udtalte, at Rangermaskinesagen var løst tilfredsstillende og var anerkendt af den nuværende Regering. Anbefalede et Kursus paa Teknologisk Institut til Uddannelsen af vore Medlemmer til Motorvognene, og der vilde de kun oplære faglærte Folk.

Lillelund, Kø., anbefalede at faa Sandkasserne bragt i en god Stand, da de var meget vigtige. Taleren kunde ikke forstaa, at An-

dreasen stadig var interesseret i den Laanesag fra Gb.; vilde tro, at der blev anlagt Sag imod ham for at faa den Sag ud af Verden.

B. T. Petersen, Gb.: Til Spørgsmaalet om de 12,50 Kr. vilde han kun sige, at han vilde ikke betale, uden at Delegeretmødet havde sagt, at der forelaa noget ulovligt i Beslutningen fra 1925. Talte om en Postkvittering fra en pensioneret Lokofører, som H. B. havde faaet, men Taleren havde Vedkommendes Ord for, at han havde ikke afsendt nogen.

G. O. F. Lund, Gb., udtalte, at Flertallet maatte være raadende; dette skulde Organisation ledes efter. Hovedsagen med denne Postanvisning var jo, at Pengene var betalt; kunde forresten godt tænke sig, at B. T. Petersen havde afsendt den. Meddelte Forsamlingen, at der var tegnet nogle Andele til Feriehjemmet i disse Dage, anbefalede andre at tegne sig.

Røgilds, Aalborg, mente, at nu kunde det være nok med at diskutere Lock-outbidraget, vilde disse Medlemmer ikke bøje sig, maatte de jo gaa deres egne Veje.

Formanden svarede de forskellige Talere, der havde haft Ordet til Beretningen. Det glædede Taleren at høre, at man var tilfreds med det Arbejde, H. B. havde udført. Vilde til de forskellige Talere sige, at H. B. selvfølgelig havde Pligt til at udføre det Arbejde m. H. t. Motorvognene, men derfor kunde det jo godt være, at vi ikke fik disse Pladser. Dielselvognene fik vi maaske nok, for Resten var H. B. under et stærk Tryk fra Kreds 2's Side paa dette Punkt. Var tilfreds med, at Forsamlingen anerkendte Rangermaskinesagens Løsning. Ministeren havde sagt, at han maatte søge Bevilling til Udnævnelse af flere, hvis der ikke var nok. Nu var der jo Lovhjemmel for, at det skulde være Lokoførere; var Sagen ikke ordnet i indeværende Aar, kunde der skaffes Funktionstillæg. Meddelte Hg., at der selvfølgelig var flere Steder, at Forholdet m. H. t. Rangermaskinernes Pasning var slette. Var meget interesseret i Velfærdsforanstaltningerne, men den Sag var jo i de bedste Hænder. Voldgiftsretten var Taleren ikke saa glad for, da den eksisterede, for dens Love var affattet saaledes, at det næsten var umuligt at faa Sager for denne Ret. Meddelte, at vi engang havde benyttet den tekniske Forhandlingsret, inden den blev ophævet. Administrationen havde til dette Spørgsmaal sagt, at de dog stadig var glad ved at høre os m. H. t. tekniske Spørgsmaal. Der havde været et Udvalg i Ge. og Ro. fra Lønningsraadet, men de var kommen til det Resultat, at det ikke var nødvendigt at forhøje Stedstillægget. M. H. t. Samarbejdet med andre Organisationer var der jo ingen, der kunde tro,

at blot for en Maaned siden var G. O. II saadan, som de er nu, der var selvfølgelig mange udmærkede Medlemmer af Jernbaneforeningen, men derfor kunde Lederne godt være nervøse og uheldige. Taleren vilde godt indrømme, at N. J. U. maaske var uheldig paa visse Punkter, saa det Samarbejde blev maaske ophævet, maaske i en nær Fremtid. Udtalte til sidst, at nu var jo Lock-outbidraget behandlet indgaaende, og henstillede til Forsamlingen at vedtage H. B. Forslag paa dette Punkt.

Forslag fra Rosenkilde Lauersen blev forkastet.

Kreds I's Ændringsforslag til Punkt 4 a.

Formanden og Kreds I's Formand anbefalede at vedtage H. B. Forslag uden Ændringsforslaget, hertil sluttede Kreds II's Formand sig.

Knudsen, Gb., anbefalede Kreds I's Forslag. Paa forskellige Spørgsmaal blev det oplyst, at Kreds I's Forslag er en Tilføjelse til H. B. Forslag.

Det vedtoges, at Stemmeafgivningen skulde foregaa ved Navneopraab.

Kreds I's Forslag blev vedtaget med 94 Ja, 17 Nej, 9 stemmer ikke.

Det samlede blev vedtaget med alle Stemmer mod 1.

J. Hansen, Ar., naar de Delegerede fra Ar. Afd. 37 har stemt nej til Forslaget, er det, fordi man ikke vil være med til at umuliggøre en fredelig Løsning.

Beretningen blev godkendt med alle Stemmer imod 1. —

C. M. Christensen forelagde paa det nedsatte Lovudvalgs Vegne Resultatet af deres Arbejde. Kunde oplyse, at Udkastet var enstemmigt godkendt af hele Udvalget. Gennemgik Udkastets forskellige Paragrafer og sammenlignede H. B. Forslag med de af Udvalget foreslaaede. Anbefalede at vedtage Udvalgets Forslag i den Form, det her foreligger.

Svendsen, Gb., henstillede til Hovedkassereren, som hidtil at udsende et Budgetforslag.

G. O. F. Lund henstillede, at Ordet: »Kraftvognsfører« blev slettet i § 3.

Formanden vilde meget henstille, at »Kraftvognsfører« ikke helt udgik af § 3, men at der aabnes Adgang for disse i Organisationen. Anbefalede at bibeholde den gamle Ordning med Valg af Delegerede.

Ramkilde forstod ikke Formandens Udtalelse i Dag. Udvalgets Indstilling om Nedsættelse af de Delegeredes Antal er baseret paa at spare.

Andreassen, Gb., kunde ønske forskellige Ændringer, med Hensyn til Byggefonden, da var dette en maskeret Kontingentforhøjelse, vilde protestere herimod.

Gronemann ønskede, at Delegeretmødet hver

Gang afholdtes i København, motiverede nærmere hvorfor.

J. Nielsen, Kb., støttede Gronemanns Forslag.

Ramkilde, Ar., anbefalede at stemme for, at Delegeretmøderne som hidindtil skifter mellem København og Aarhus.

Diskussionen om Lovforslagene sluttede hermed.

Det vedtoges, at Ordet: »Kraftvognsfører« udgaar af § 9.

Ændringsforslaget til Skalaen for Valg af Delegerede vedtoges.

Det vedtoges, at Delegeretmøderne skal holdes skiftevis i Aarhus og København.

Angaaende Roskilde Afd. 9's Forslag om Kvartalsberetning henstillede Udvalget, at Forslaget rettes til en »Henstilling« til Formanden om at udsende Beretningen.

Klem, Ro., ønskede Forslaget indsat i Lovene.

Formanden gav Underretning om, af hvilken Grund Kvartalsberetningen var ophørt. Lovede at Beretningen skulde blive udsendt igen, hvis Afdelingerne vilde tage tilbørligt Hensyn til de fortrolige Meddelelser der undertiden fandtes i Beretningen, hvilket ikke altid havde været Tilfældet.

Klem, Ro., tog Formandens Udtalelse til Efterretning og tog paa Afdelingens Vegne Forslaget tilbage.

Ændring til Kampfonden vedtoges med 81 Stemmer, 2 imod.

§ 23, 2. Stk., vedtoges med 98 Stemmer, 5 imod.

Forslaget g. fra Afd. 2.

Knudsen, Gb., motiverede Forslaget og anbefalede at stemme for det.

Formanden anbefalede at stemme imod, da der ikke var anvist Midler til at imødegaa disse Udgifter med.

Knudsen, Gb.: Midlerne er anvist i H. B.s Bemyndigelse til Udskrivning af Ekstrakontingent.

Forslaget blev forkastet med 51 Stemmer imod, 41 for.

Lovforslagene med de vedtagne Ændringer og Tilføjelser blev vedtaget med 111 Ja, mod 9 Nej.

Kampfonden vedtaget med 107 Ja mod 11 Nej.

Lovene træder i Kraft fra og med den 29. April 1927.

Punkt 6.

Hovedkassereren meddelte, at han havde overtaget Regnskabet 1. Juli 1925, foreslog, at man skulde tage Regnskaberne 1925 og 1926

hver for sig og debattere dem, saa vilde Taleren svare paa dem samlede.

Gennemgik Regnskaberne for 1925 og motiverede de forskellige Poster og fremlagde derefter Regnskaberne for 1926. Da forskellige Poster muligvis kan give Anledning til Forspørgsler, vilde Taleren med det samme give vejledende Oplysninger, som sikkert vilde virke tilfredsstillende. Vilde henlede Opmærksomheden paa en glædelig Fremgang i Feriehjemmets Status.

Svendsen, Gb., rettede forskellige Spørgsmaal til Hovedkassereren, henviste til nogle Artikler i »D. L. T.« om Administrationen, mente ikke, at de paa pegede Punkter helt passede.

Grosen, Ar., kunde som Revisor takke Hovedkassereren for Regnskabet og den Form, hvori dette fandtes. Fremdrog forskellige Poster, der sikkert kunde komme en Del ned.

Andreasen, Gb., havde i en Artikel i »D. L. T.« kritiseret Administrationen i Organisation; var ikke fra nogen Side imødegaaet hvad Tallene angik. Artiklen skulde Taleren senere komme tilbage til. Vore Repræsentanter skal ikke arbejde gratis, men der skal dog ogsaa være Grænser for, hvad der skal ydes. Kritiserede og udbad Oplysninger om flere Poster. Feriehjemmets Drift er for dyr og Organisationens Tilskud for stort.

Soph. Jensen: Naar Andreasen paastaar, at Organisations-Administrationen er for dyr, maa han virkelig ogsaa pege paa Poster, hvor der kan spares, men ikke et Ord herom har man hørt, dette burde dog være Forudsætningen for en sund Kritik. Med Hensyn til Feriehjemmet saa er der vist ikke noget Medlem, der mener eller ønsker, at dette skal drives forretningsmæssigt.

G. O. F. Lund, Gb., gav nogle orienterende Oplysninger angaaende Feriehjemmets Regnskab, som tillige var Svar paa Kritiken og flere Spørgsmaal, der var rettet.

Søndergaard syntes ikke, der var rettet nogen synderlig Kritik; naar vor Organisation har saa store Tilknætningspunkter udadtil, saa maa der Penge til. Det kan ikke nytte at hænge sig i Bagateller, dem, der gør dette, er gerne dem, der selv kræver mest.

Hovedkassereren svarede paa de forskellige Spørgsmaal, og tilbageviste Kritikken fra Andreasen som ikke berettiget, men gav ham dog vejledende Oplysninger.

Regnskabet for 1925—1926 enstemmigt godkendt.

Punkt 7 a.

Redaktor C. M. Christensen meddelte, at der var udsendt 24 Numre og et Jubilæumsnummer af D. L. T. Det, der særlig havde kende-

tegnet Bladet, var jo den sidste Tids Begivenheder. Lokofører B. T. Petersen havde indsendt en Artikel i 1926, denne havde foranlediget Redaktøren til at skrive en redaktionel Artikel, og meddelte, at H. B. var enig i dette Svars Form. Omtalte en indsendt Artikel fra Lokofører Thomsen paa Gb., denne havde Redaktøren tilbagesendt. Omtalte en Artikel i Bladet med Overskriften: »En Kritik og en Dom«, der var foranlediget ved at en Lokofb. havde faaet en Irettesættelse for en Notits, der handlede om de daarlige Kul. Denne Artikel havde foranlediget D. S. B. til at undersøge Forholdet, og den dertil udpegede Lokofører var kommet til det Resultat, at Kullene var gode nok, skønt disse virkelig var daarlige, hvad der var mange Udtalelser for. Denne Artikel følte B. T. Petersen sig foranlediget til at svare paa ved et Indlæg til Bladet, men dette var tilbagevist af Redaktøren. Grunden til at disse Artikler var tilbagevist var den ganske usaglige Form de havde, og som nærmest var ganske urigtig og vidnede om daarlig Forstaaelse af Organisationens. Formaalet var at give det Udseende af, at der var skident Tøj at vaske, medens der intet andet fandtes end Indsenderens. Det drejede sig bl. a. om, at faa den nævnte Ekspert stillet op i den bedste Belysning. Omtalte ligeledes en indsendt Artikel fra Lokofører Andreasen. Oplæste denne Artikel, kommenterede den og spurgte Forsamlingen om man skulde optage saadanne Artikler. Taleren vidste, at andre Fagblade ikke optog saadanne Artikler, og det gør vi heller ikke, uden at de er saglige, og alle indsendte saglige Artikler skulde nok komme i D. L. T. Taleren kunde ikke følge Afd. 2's Forslag, men kunde tænke sig at indrykke Navnene paa dem, der ikke var i D. L. F. i Bladet en Gang hvert Kvartal.

Dirigenten meddelte herefter Forsamlingen, at Formanden havde udtalt Ønsket om, at Delegeretmødet udtalte sig til de 2 Resolutioner, som nu var udarbejdet; kunde tænke sig, at Delegeretmødet vedtog dem uden videre Diskussion.

G. O. F. Lund, Gb., kunde tænke sig en Tilføjeelse efter politiske Konstellationer, der lød saaledes: »for Eksempel ved Takstnedsættelser for hele Samfundet, ikke alene skal dækkes af Tjenestemændene alene.«

Gronemann, Aalborg, kunde tænke sig, at H. B. udsendte en Redegørelse til Medlemmerne om, hvorledes de skulde forholde sig.

Lillie sagde til Gronemann, at det var H. B.s Mening at underrette Medlemmerne gennem D. L. T. Mente, at der opstod Politik ved Lunds Forslag. Mente, at det var taktisk klogt at lade det Stykke udgaa.

G. O. F. Lund trak derefter sit Forslag tilbage.

Resolutionerne blev herefter enstemmig vedtagne.

RESOLUTIONER

I.

»Dansk Lokomotivmands Forenings Kongres i København den 29. April 1927 udtaler sin Harmes over det af Regeringen fremsatte Forslag om Nedsikring af Tjenestemændenes Lønninger, idet disse Lønninger alene i Aaret 1926 er nedsat med 500—600 Kr. for hvert af Foreningens Medlemmer. Man kræver, at Udmaalingen af Tjenestemændenes Lønninger sker under fuld Hensyntagen til deres Tjenestes Karakter og protesterer mod Indførelse af det System, at Lønningerne skal gøres til Kassehold for politiske Konstellationer.

Fastholder Regeringen at ville diktere Tjenestemændene, hvad den ikke har kunnet opnaa ved Forhandling, betragtes dette som et Brud paa en paa lovlig Maade indgaaet Overenskomst. Regeringen indfører derved en i Statsadministrationen hidtil ukendt Retspraksis, nemlig den, at den stærkere har Retten. Folgen heraf er, at Organisationerne i en lignende Situation ikke vil kunne anklages for Lovbrud, men maa have Ret til at anvende den af Regeringen anviste Fremgangsmaade.

Kongressen udtaler, at det herefter maa være Organisationens fornemste Opgave at indstille sig paa Foranstaltninger til Imødegaaelse af Overgreb.

Kongressen misbilliger, at Ledere af andre Tjenestemandorganisationer, med hvilke vi hidtil har samarbejdet, bag vor Ryg har indladt sig paa Drøftelser og Forhandlinger og derved gjort Forsøg paa lønningsmæssigt at binde mange Tusinde Tjenestemænd, for hvis Velfærd de paagældende Ledere intet Ansvar har; man udtaler, at disse selvbestaltede Forhandleres Forlig med Regeringen ikke kan være bindende for vor Forening.«

II.

»Efter indgaaende Behandling og Drøftelse af det af Ministeriet for offentlige Arbejder udarbejdede Forslag til nye Tjenestetidsregler for Lokomotivpersonalet, beslutter Kongressen at give Hovedbestyrelsen Paalæg om, at den ved de Forhandlinger, som skal føres med Generaldirektoratet, gør dette opmærksom paa,

at man i 1916 enedes med Generaldirektoratet om Tjenestetidsregler, som var udarbejdet i et af Sagkyndige sammensat Udvalg, hvori Lokomotivpersonalet var repræsenteret, hvilke Tjenestetidsregler var udarbejdede efter Lokomotivtjenestens særlige Karakter,

at samme Regler i 1920 blev revideret i et ligeledes af Sagkyndige sammensat Udvalg, og at man ogsaa dengang opnaaede Enighed med Generaldirektoratet,

at Lokomotivpersonalet efter Afgivelse af Sparekommissionens Indstilling i 1922 indgik paa væsentlige Skærpselser af de dagældende Tjenestetidsregler, samt

at Lokomotivpersonalet paatog sig strengere Arbejdsvilkaar for at skaffe Dækning af Merudgiften ved Rangermaskinesagens Ordning.

Tjenestetidsreglerne er efterhaanden blevet strammede saa stærkt, at der nu findes Tjenestefordelinger af en saadan Art, at Grænsen for Sikkerhedstjenestens forsvarlige Udførelse er røkket. Det af Ministeriet for offentlige Arbejder nu fremsatte Forslag bringer den Del af Sikkerhedstjeneste, for hvis Udførelse Lokomotivmanden har Ansaret, i Fare. Kongressen føler det derfor som sin Pligt, ikke alene overfor Generaldirektoratet at gøre opmærksom paa dette Forhold, men samtidig oplyse Offentligheden om, at man frasiger sig Ansaret for Følgerne af mulige Tjenestefordelinger, udarbejdede efter de nu af Ministeriet foreslaaede Regler, idet der derefter afgjort ikke vil kunne bydes det rejsende Publikum den Sikkerhed og Tryghed, det med Rette kan forlange, naar det mod Betaling befordres paa Statens Baner.

Punkt 7 a.

Rosenkilde Laursen, Gh., udtalte, at Redaktøren havde ingen Ret til at maale forskellige Medlemmers aandelige Dybde. Kunde godt forstaa, at der ingen usømmelige Artikler kom i Bladet. Omtalte en Artikel »En Banemand«, den skulde have været omredigeret, som saa mange andre. Mente, at Redaktøren godt kunde have optaget hans Artikel, for Eksempel efter en Santale med Taleren først.

F. Petersen, Gh., havde det Indtryk, at Redaktøren kun optog to Slags Artikler i Bladet, dem, der forherliger ham, og dem, han bagfter kan vælte en Skarnhøtte over paa.

Andreassen, Gh., var ikke glad for Redaktørens Svar paa visse Artikler. Spurgte, hvorfor Randersmandens og Sessings Artikler var optagne.

J. Knudsen, Gh., savnede Billeder af forskellige Uheld; hellere det, end de Billeder, som Rosenørn havde i om Skufferne paa Magasinerne. Meddelte, at han ogsaa havde faaet sendt Artikler tilbage, men havde ikke holdt op med at indsende for det.

O. Lørborg, Gh., anbefalede Forslaget fra Gh. 2. Navnene skulde i Bladet paa dem, der ikke var i Foreningen.

C. M. Christensen, Gh., svarede de forskellige Talere paa deres Anker mod Bladets Virksomhed. Syntes ikke, at de forskellige Talere fra Gh. Afd. 1 skulde klage saa meget slet ikke Fritz Petersen, som ikke rigtig vidste, hvad han talte om, men det ved jeg, for det første er Kommentarerne ganske som Artiklen, og for det andet har der kun været een Notits paa, der roste Red., og den blev sat med Petit efter at have ligget et Aar. Hvis De selv var ansvarlig for Bladet, kom De nok paa andre Tanker. Meddelte, idet han viste et lille Blad frem, at dette lille Blad, som B. T. Petersen havde udgivet, laa oppe i Generaldirektoratet. Taleren syntes ikke, at det var passende at klage, naar de selv sendte den Slags Smudsskrivelser om Organisationens første Tillidsmænd rundt alle Vegne for at nedbryde Agtelsen for dem. Vilde til J. Knudsen sige, at Billeder vist ikke var aktuelle naar Bladet kom, da Dagspressen saa havde haft Billederne af de forskellige Uheld. Vilde gaa med til at sætte Navnene i Bladet paa de uorganiserede hvert Kvartal.

Rosenkilde Laursen, Gh., var ked af, at det lille Blad var kommen saa langt frem, havde han vidst det, havde han ikke sat den Artikel i fra ham.

Afd. 2 trak sit Forslag tilbage til Fordel for Redaktørens.

Bladets Virksomhed blev herefter enstemmig godkendt.

Punkt 7 b.

K. Johansen oplæste Bladets Regnskab for 1925—26. Meddelte, at et Par Annonceagenter havde bedrøvet os for ca. 1000 Kr. Troede, at hvis Forholdene blev bedre vilde Indtægterne ogsaa blive bedre; for Tiden kunde Annoncerne godt dække Tekstens Betaling; havde vi ikke haft Annoncerne, havde Bladet kostet os 40 000 Kr. mere paa 6 Aar.

Bladets Regnskab blev herefter godkendt enstemmigt uden Diskussion.

Punkt 8.

Budgettet for Hovedkassen blev vedtaget uden Diskussion.

Punkt 8 a.

Hovedkassereren motiverede Forslaget. Mente, at der kunde spares nogle Renter ved Afkortning af Kontingentet i Lønnen.

K. Svendsen, Gh., spurgte, om det var Hovedkontoret der skulde afkorte Kontingentet.

Hovedkassereren svarede, at det blev Bogholderikontoret.

Formanden mente, at det var bekvemt og heldigt at gøre som foreslaaet.

K. Sreudsen, Gb., vilde have, at hver Afdeling selv havde den Ordning, de ønskede.

Formanden sagde, at der jo først skulde optages Forhandlinger om det Forslag, ligeledes skulde der optages Forhandlinger med de lokale Afdelinger.

Forslaget blev vedtaget med 54 Stemmer mod 10 Stemmer.

Punkt 8 b.

Forslaget blev enstemmigt vedtaget uden Diskussion.

Punkt 8 c.

Christensen, Aarhus, motiverede Forslaget som godt ved flere Løjligheder.

Formanden udtalte, at det selvfølgelig skulde være til en overkommelig Pris og frivilligt at bære og købe det.

Forslaget blev vedtaget med 44 Stemmer for og 13 imod.

Punkt 9

godkendtes.

Punkt 10.

Sor. h. Jensen: Forslaget er nu ændret til at være et Forslag fra Kreds I, idet det er vedtaget paa Kreds I's Generalforsamling.

Vedtaget.

Punkt 11.

Kleis, Gb., forelagde Forslaget og anbefalede at stemme for Forslaget.

Søndergaard anbefalede at stemme imod.

Formanden mente ikke, der skulde tages nogen større Debat paa dette Spørgsmaal. 1929 eller 1930 skal vi have en Lønrevision. Til den Tid mener jeg vi kan tale om Forslaget. Er selv en Tilhænger af en lavere Aldersgrænse, og saa med Forstaaelse og Velvillie paa Tønders Forslag, der siger, at man kan gaa naar man er 60 Aar, og skal gaa naar man er 65.

Afd. 2 tog sit Forslag tilbage.

Aug. Andersen vilde anbefale at støtte Tønders Forslag, saaledes at det blev taget med i en kommende Lønrevision.

Søndergaard: Vi maa have Ækvivalent, hvis vi skal gaa, naar vi er 65 Aar.

Lillelund: Det var jo rart, hvis vi kunde faa noget mere og gaa noget tidligere, et andet Spørgsmaal er, om man gør disse Mennesker noget godt ved at lade dem gaa, det tror jeg ikke; jeg skulde være glad for, hvis Organisation en gang kunde opnaa en lavere Aldersgrænse.

Afd. 52 Forslag vedtoges.

P. 12 a, b og d henvistes til H. B. med den Henstilling, der ligger i Forslaget. c taget tilbage.

P. 13 a. Forkastet med 52 St., 30 St. for. b. henvistes til H. B.

P. 14 a. Grønnemann foreslog Valg ved Navneopraab og motiverede Forslaget.

Lillie valgtes med 113 St. Ja, 3 Stemmer ikke, 2 fraværende.

Lillie takkede for Valget og for det Udtryk, der laa i Valget, det var alle Tider godt for en Formand at se, hvor han havde sine Medlemmer, skulde ogsaa vise, at han skulde være dem Tilliden værdig, skulde gøre sit bedste til Gavn for Medlemmerne, for Organisation en og for Standen.

P. 14 b. C. M. Christensen genvalgt med 97 St., Rosenkilde Lauersen 16 St., 2 ugyldige.

c. Genvalg.

d. Genvalg.

P. 15. Fra Kreds I er valgt Mortensen, Aug. Andersen, Axel Madsen, Røgilds og Thygesen.

Formanden foreslog, at Diæter, som Organisation en udbetaler fra 1. Maj, fastsættes til 14 Kr.

P. 15. Fra Kreds II er valgt: A. Hasberg, Fd., A. S. Pedersen, Ar., C. Petersen, Ar., J. Knudsen, Gb., og Jensen, Sønderborg.

Afslutning.

De forskellige Gæster fik Ordet og takkede for Indbydelsen og for de Dage, de havde tilbragte i vort Selskab.

Carl J. Christensen, Sekr. P. A. Jensen, Sekr.

C. Thygesen, Protokolrevisor.

K. M. Petersen, Protokolrevisor.

NORSK LOKOMOTIVMANDSFORBUND 82. LANDSMØDE

Norsk Lokomotivmands Forbund afholdt den 20.—21. Maj Landsmøde i Oslo.

Der var indbudt Gæster fra Ind- og Udlandets forskellige Organisationer.

A. Alberti, H. Larsen, Jernbanernes Kontorpersonales Forbund, samt Jernbanepersonalets Repræsentant i Hovedstyret for Statsbanerne, H. Johansen.

Lokof. Ek, Sveriges Lokomotivmands Forbund, Lokof. Brix, Dansk Lokomotivmands Forbund, og undertegnede for D. L. F.

Landsmødet aabnedes af Formanden Robert Lund, der ønskede de mødte Repræsentanter og Gæster velkommen.

De indbudte Gæster havde derefter Ordet, takkede for Indbydelsen og udtalte

Ønsket om de bedste Resultater af Landsmødets Forhandlinger.

Dagsordenen blev, efter at der var stillet Forslag om Optagelse af 2 nye Punkter, godkendt, og Mødet konstituerede sig med Lokof. M. V. Christiansen, Drammen, og Lokof. J. Norring, Hamar, som Dirigenter.

Formanden R. Lund aflagde derpaa Aarsberetning og udtalte blandt andet i sin Indledning de vanskelige Forhold, hvorunder Organisationen maatte arbejde. Staten gik foran med Angreb paa Tjenestemændenes Lønninger og Arbejdsvilkaar. 8 Timers Dagen skulde nu bortelimineres ved Indførelsen af nye Tjenestetidsbestemmelser. Henvendelserne hos Administrationen havde vist sig frugtesløs, ønskede Landsmødets Udtalelser og Bestemmelser for, hvilke Veje der nu skulde betrædes, for at slaa Administrationens Angreb tilbage.

Omtalte udførligt, hvad der fra Fællesudvalget var udført for disse Sagers Vedkommende. Henviste iøvrigt til den trykte Beretning, hvor Organisationens Arbejde i det forløbne Aar var udførligt reffereret.

Formandens Beretning blev paahørt i stor Stilhed og lønnes af Forsamlingen med et kraftigt Bifald.

Diskussionen om Beretningen samlede sig i alt væsentligt om de førnævnte Punkter; samtlige Delegerede udtalte deres Tak for Formandens Stilling og tilsagde den kommende Hovedbestyrelse al Støtte til de Midler, der nu maatte være fornødne at bringe i Anvendelse.

Eenmandsbetjeningen af Elektro-Lokomotiver behandledes. Følgende Udtalelse vedtoges:

»Lokomotivpersonalet ser i Eenmandsbetjening af Lokomotiver et stort Faremoment for Jernbanernes Driftssikkerhed, samtidig som det vil medføre, at Lokomotivmændenes Tjeneste bliver yderligere anstrengende og enerverende.«

Der blev ligeledes vedtaget en Protest mod Opsigelse af Depotarbejdere i de for-

skellige Distrikter under Henvisning til Lokomotivernes mangelfulde Rengøring, der gør Eftersynet mindre effektivt.

Under Budgetbehandlingen vedtoges det at paaligne Medlemmerne et Ekstra-Kontingent paa 50 Øre pr. Maaned til Styrkelse af Forbundets Økonomi.

Herefter behandledes Hovedbestyrelsens Forslag om Indmeldelse i De sammenvirkende Fagforbund. Følgende Forslag vedtoges:

»Hovedbestyrelsen paalægges at drive en kraftig og maalbevist Agitation i alle Forbundets Afdelinger for Tilslutning til A. F. L.«

Efter Agitationen gaar Sagen til Urafstemning, og Resultatet forelægges næste Aars Landsmøde til endelig Afgørelse.

Formanden R. Lund genvalgtes.

Formandens Løn fastsattes til 8500 Kr.

Landsmødet afsluttedes med Tale af Formanden og de indbudte Gæster.

— Landsmødet gav mig det Indtryk, at norske Lokomotivmænd tilfulde er sig bevidst, at en stærk maalbevidst Organisation er Vejen til Fremgang saavel økonomisk som socialt.

De ser i deres Organisation, som de omfatter med den varmeste og største Interesse, deres mest værdifulde Ejendom, og paa et saa godt fundamentalt Grundlag vil de sikkert finde den rette Form og de rette Midler til at afværge de Angreb, der nu rettes paa dem.

Med dette som Ønske takker jeg Norsk Lokomotivmænd for behagelig og godt Samvær i Oslo.

Aarhus i Maj 1927.

Axel L. Petersen,

STATSBANERNES NYE STOREBÆLT SFÆRGE „KORSØR“

Banernes sidste Nyerhvervelse paa Færgerenes Omraade afleveredes af Helsingør Værft til Banerne omkring Midten af Maj Maaned.

Efter Indbydelse fra Generaldirektoratet deltog en talrig Repræsentation for Pressen herunder ogsaa Repræsentanter for Jernbaneorganisa-

tionernes Fagpresse, i en Prøvesejlads med Færgen den 16. Maj.

Rejsen til Korsør foretoges i en særlig Vogn med Tog 5.

Generaldirektøren, Trafikchefen, Søfartschefen m. fl. Embedsmænd var til Stede som Banners Repræsentanter, og saavel disse som Pressens Repræsentanter samledes efter Ankomsten til Korsør Kl. ca. 10¹/₂ Fm. i Færgens Rygesalon, hvor Generaldirektøren bød velkommen og gav en Række Oplysninger vedrørende Nybygningen.

Styremaskinerne er rent elektriske. Alle elektriske Spil leveres af Thrige i Odense.

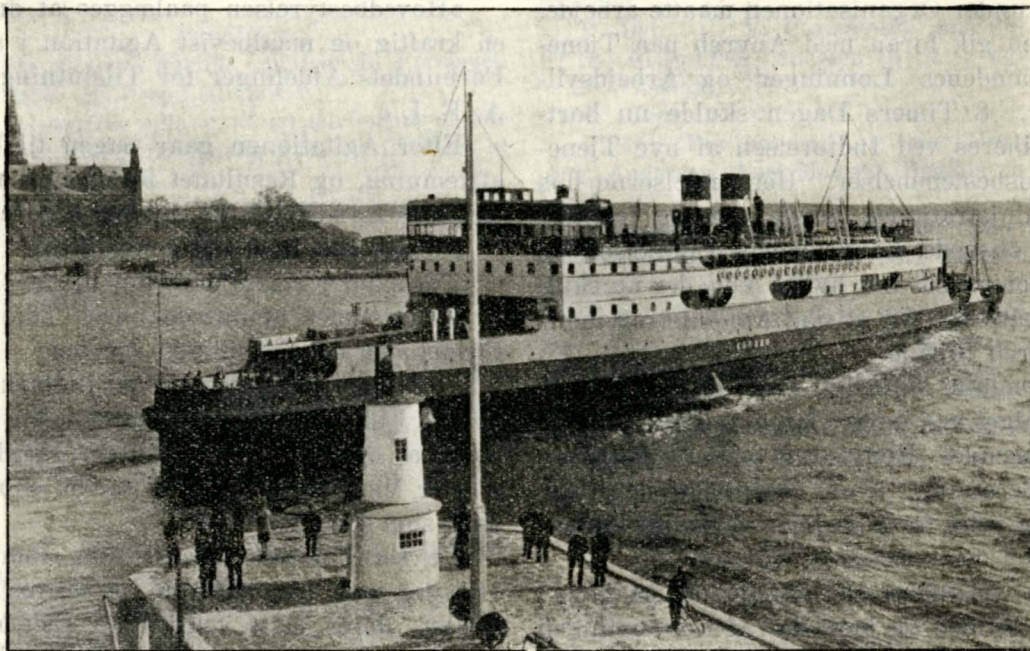
Til Færgens Opvarmning anvendes 2 kombinerede Udstødsgas og oliefyrede Kedler.

Apteringen under Dæk bestaar forude af en Fællessalon, en Herre- og en Damesalon I. og II. Kl.

Agter en Fællessalon, en Herre- og en Damesalon III. Kl.

I begge Fællessaloner findes Buffet med Elevatorforbindelse til Kabyssen.

Paa Promenadedækket findes Spisesalonen

Generaldirektøren oplyste bl. a., at Færgens Hoveddimensioner er:

Længde 96,6 m.

Bredde 17,7 m.

Dybde 6,15 m.

Dybgaaende med fuld Last 4,0 m.

Sporlængde 240 = ca. 30 Godsvogne.

Hestekraft ca. 4000.

Passagerantal 1500.

Fart lastet 15¹/₂ Knob.

(Til Sammenligning anføres, at Statsbanernes 2 hidtil største Færger »Chr. IX.« og »Odin« har Længde 88,9 m, Sporlængde 143 m, Hestekraft 2260, Fart 13 Knob).

Hovedmotorer: 2 B.W. 8 cyl. Trunkmotorer paa tilsammen 4000 HK., 3 Hjælpemotorer, 2 paa 150 HK., 1 paa 75 HK., alle direkte koblede til hver sin Dynamo.

Alt Hjælpemaskineri i Maskine og paa Dæk er rent elektrisk. Dæksmaskineriet bestaar af 2 Ankerspil, 4 Varespil samt 4 Brospil til Landgangsportene.

til Indtagelse af større Maaltider (varm og koldt Bord), og til hvilken alle Klasser har Adgang. I Forbindelse med denne en Hall samt en Rygesalon, hvor tillige Servering af Smørrebrød og Kaffe o. l. finder Sted.

Agter findes en 3. Kl.s Rygesalon og en Ikke-Rygesalon, hvor der ligeledes kan serveres. Kabyssen er beliggende mellem 3. Kl.s Rygesalon og Spisesalonen.

Promenadedækket er forude lukket med Skærme og danner en Læsalon i Forbindelse med I. og II. Kl.s Rygesalon. Iøvrigt er hele Promenadedækket fælles for alle Klasser. Agter findes i Forbindelse med III. Kl. en aaben Veranda.

Færgen er forsynet med 3 Spor, alle ført helt agterud, og Skinnerne er anbragt forsænket af Hensyn til Automobilerne.

For Færgens og Passagerernes Sikkerhed er der sørget ved et stort Baadmateriel og en meget effektiv vandtæt Inddeling.

Kamre er anbragt: for Kaptajn paa Baade-

dækket, for Styrmandene paa Promenadedækket, for Maskinpersonalet under Dæk agten for Maskinen, for Matroser og Fyrbødere (Smørere) forude og for Restaurationspersonalet agter.

Færgeren er bygget af Akts. Helsingør Jernskibs- og Maskinbyggeri og til Bureau Veritas højeste Klasse.

Endvidere udtalte Generaldirektøren, at man nu ved Storebæltsoverfarten havde 3 ret moderne Færger, hvoraf Motorfærgeren »Korsør« repræsenterede en ny Type, hvorved det var blevet mulig at indvinde megen Plads, dels til vogne og dels til det rejsende Publikum og saaledes, at der var taget Hensyn til Flertallet af Banernes Kunder, nemlig Rejsende paa 3. Klasse.

Færgens Bygning havde kostet Banerne ca. 3 200 000 Kr., hvortil kom forskellige Omformringer ved Klapper og Færgelejer i Anledning af, at denne Færge var 3-sporet og havde nye Landgangsindretninger. Herefter vilde den samlede Udgift andrage ca. 3½ Mill. Kr. Til Sammenligning anførte Generaldirektøren, at Gedserfærgeren »Danmark«, som var bygget for 6 Aar siden, havde kostet omtrent det dobbelte.

Efter at Generaldirektøren havde fremsat disse vejledende og orienterende Oplysninger delte de tilstedeværende Presserepræsentanter sig i Hold og blev under sagkyndig Vejledning vist rundt overalt i Færgeren. Man fik et levende Indtryk af, at der i Kahytter og Saloner var taget alle rimelige Hensyn til det rejsende Publikums Bekvemmelighed. Overalt var der god Plads, og samtidig hyggeligt og stilfuldt.

Maskinrummet er stort og lyst, men det kan ikke nægtes, at den Støj, som Hjælpemotorerne frembringer, synes overvældende, og det var næsten umuligt at raabe saa højt til hinanden — trods umiddelbar Nærhed — at det kunde høres, — i den Henseende synes Dampmaskineanlæg at have et Fortrin frem for Motoranlæg.

Efter Besigtigelsen af Færgens forskellige Lokalteter samledes saavel Administrationens som Pressens Repræsentanter paany, og fra alle Sider hørtes kun rosende Omtale om Færgens hele Indretning. Med vore i det foregaaende fremførte Bemærkninger in mente slutter vi os i al Almindelighed ganske til den øvrige Presses Anerkendelse.

Derefter sejlede Færgeren en Tur rundt om Sprogø, og ogsaa denne Prøvesejlads forløb i enhver Henseende udmærket.

MOTORVOGNE TIL STATS- BANERNE

Den 31. Maj forlod den første diesel-elektriske Motorvogn Vognfabriken »Skandia« i Randers bestemt for de danske Statsbaner. Som bekendt er Motoren bygget paa Frichs Fabrikker i Aarhus og Vognen hos »Skandia«. Det er Meningen, at Vognen indtil videre skal stationeres i København, hvor man vil foretage en Række Prøvekørsler med den, forinden der tages endelig Bestemmelse om, paa hvilken Strækning Vognen skal stationeres.

CHEFSKIFTET I MASKIN- AFDELINGEN

Der foreligger nu officiel Meddelelse om Maskindirektør Floors Afgang som Direktør for Statsbanernes Maskinafdeling og Udnævnelse af Direktør Ove Munch til Afdelingschef ved Statsbanerne, idet følgende officielle Kundgørelse er udsendt:

»Under 20. Maj har Kongen allernaadigst afskediget Afdelingschef ved Statsbanernes Maskinafdeling, Direktør Axel Floor, Kmd. af Dbg. og Dbmd. efter Ansøgning paa Grund af Alder i Naade og med Pension med Udgangen af August Maaned d. A.

Under samme Dato har Kongen udnævnt Direktør Ove Holger Munch, R. af Dbg. p. p., til Afdelingschef ved Statsbanernes Maskinafdeling fra den 1. September d. A.«

Ved Direktør Floors Afgang forsvinder den sidste af de Afdelingschefer, der under en tidligere Lønningslov var udnævnt som Direktør og fremtidig vil saaledes samtlige 5 Afdelinger i Generaldirektoratet blive forestaaet af Afdelingschefer.

FERIE- OG REKREATIONS- HJEMMET

Ferie- og Rekreationshjemmet staar nu aabent for Modtagelse af Gæster, allerede fra Aabningsdagen havde Medlemmer tegnet sig for Ophold, og mange er Bestillingerne, som allerede er modtaget. Tilstromningen til Feriehjemmet er i Aar særlig stærk i Juli Maaned, saaledes at vi mulig i nær Fremtid maa melde alt

udsolgt for denne Maaned, vi opfordrer derfor vore Medlemmer, som ønsker Ophold, til snarest at tegne sig, men henstiller dog samtidig saa vidt muligt navnlig for Medlemmer uden skolesøgende Børn at tage Opholdet paa Feriehjemmet i Juni og August Maaned.

Hjemmet forestaas i Aar som i de senere Aar af Fru Anthonsen, og Betjeningen saavel Pigerne som Chaufføren er de samme som i Fjor. Ved Erhvervelsen af den ved Hjemmet liggende »Skanse« har Medlemmerne faaet et længe næret Ønske opfyldt, og som sikkert nu vil blive det Sted, hvor Ferie- og Livsglæden særlig vil udfolde sig.

Feriehjemmet kan i Juli Maaned holde sin femaarige Fødselsdag, og det er Feriehjemssudvalgets Ønske og Haab, at Medlemmerne vil samles om Institutionen og ved store og smaa Bidrag medvirke til, at Feriehjemmet efterhaanden maa blive det Sted, der kan tilfredsstille Alle.

25 AARS JUBILÆUM

Lokomotivfører L. N. Petersen, Aalestrup, der den 1. Juni holdt 25 Aars Jubilæum som Lokomotivmand, er en jovial og gemytlig Mand og har forstaaet at gøre sig vellidt af Kolleger og

L. N. Petersen.

Medansatte. Jubilaren har altid været en god Organisationsmand og har bl. a. gjort et stort Arbejde for Fredssagen. Afdelingerne sender ham de bedste Ønsker paa Højtidsdagen og beder ham modtage med Tak for de 25 Aar de bedste Ønsker for Fremtiden.

DEN GAMLE VISE

Ved en fornylig afholdt politisk Festlighed blev følgende Sang sunget, som vi paa Grund af Situationens hele Karakter og Sangens fornuftlige men dog rammende Indhold vil give Medlemmerne Lejlighed til at blive bekendt med:

Liden Sølvsnor og Hr. Guldsnor de sad over Bord,
de talte saa mangt et Skæmtens Ord.

Ha ha ha!

Saa saa saa saa!

De talte saa mangt et Skæmtens Ord.

Før skal hvert Træ i Haven bære Blomster af Guld,
før jeg skal vorde nogen Nedskæring huld.

Ha ha ha!

Saa saa saa saa!

Før jeg skal vorde nogen Nedskæring huld.

Hr. Neergaard stod paa Svalen og lytted med List:
Den ler dog nok bedst, som ler tilsidst.

Ha ha ha!

Saa saa saa saa!

Den ler dog nok bedst, som ler tilsidst.

Og der de kom ned i Urtegaardens Lav,
da hang der en Guldsnor paa hvert et Træ.

Ha ha ha!

Saa saa saa saa!

Da hang der en Guldsnor paa hvert et Træ.

Liden Sølvsnor blev saa rød som et dryppende Blod,
hun stirred i Græsset ned for sin Fod.

Ha ha ha!

Saa saa saa saa!

Hun stirred i Græsset ned for sin Fod.

Da nedskar Hr. Neergaard hendes Lønning med Lyst,
Den ler dog nok bedst, som ler tilsidst.

Ha ha ha!

Saa saa saa saa!

Den ler dog nok bedst, som ler tilsidst.

Jubilæumsforeningen i 1. Distrikt

afholder sin aarlige Jubilæumsfrokost for vore Jubilarer Onsdag den 8. Juni Kl. 12,30 paa »Carlsberg Pavillonen«, Strandvej 20.

Lokomotivførere fra de andre Distrikter er velkomne. Man bedes tegne sig i Tide paa de fremlagte Lister.

P. B. V.

L. M. Schmidt.

Knudshoved.

Da der er stærk Tilstømning til Knudshoved i Juli og Begyndelsen af August, maa det tilraades at lægge Opholdet derover i Juni Maaned eller efter 11. August.

Vi bringer i Erindring, at der lukkes op den

11. Juni, og at Sæsonen slutter med Udgangen af August, med mindre der melder sig et rimeligt Antal Gæster til første Halvdel af September.

Udholdenhedspræstation af et Godstogslokomotiv i Amerika.

Paa Northern Pacific Jernbanen har et Godstogslokomotiv uden at være i Remise fremført et Godstog over den 2034 km lange Strækning fra Seattle-Wash til Twin Cities. Turen, som gaar op gennem 3 af Rocky Mountains Højdedrag, tilbage-lagdes paa ialt 109 Timer 30 Min., hvoraf ialt 4 Timer 43 Min. medgik til Ophold paa Stationer. Maskinen var hele Tiden fuldt belastet, men da Strækningen igennem Bjergterrænet jo har mange Stigninger, var Belastningen vekslende fra 160 Vognladninger til 400 Vognladninger. Maskine og Tender havde en tjenstfærdig Vægt af 244,7 Tons, den arbejder med et Kedetryk paa 13 Atmosfærer og er indrettet til Kulfyrring med mekanisk Indfyrring. Paa Turen blev brugt 1661 Kubikmeter Vand af 358 Tons Kul. Disse var endda af 4 helt forskellige Kvaliteter, saaledes blev der de 1130 km. fyret med Brunkul fra Montand. Baae Kul og Vand blev taget paa de normale Steder langs Strækningen. Slagger fra Fyret og Aske fra Askekassen, 38 Tons ialt, udtømtes ved under Korselen herover de dertil beregnede Grave at aabne Askekassehinden. Der skiftedes 16 Gange Personale.

Voraus.

Et fantastisk Jernbaneprojekt.

I Westfalen, hvor det tyske Riges Industri-centrum findes og grupperer sig om Byer som Dortmund, Duisburg, Bochum, Essen o. s. v., har der i mange Aar været Utilfredshed med Samfærdsels-mulighederne. Banenettet er i dette Industriom-rænde meget stærkt udvidet, men tillige meget stærkt trafikeret. Industrilederne, som altid har travlt, har gentagne Gange arbejdet med Projekter om An-læg af en ny Bane, som udelukkende skulde anvendes til Hurtigtogskørsel og derfor bl. a. ikke have nogle Niveauoverkørsler. Tanken var først, at Banen kun skulde gaa gennem Ruhrdistriktet, saa Industri-herrerne hurtigt kunde komme fra Fabrik til Mine eller omvendt. Senere udvidedes Tankeomraadet til ogsaa at gælde Forbindelse med Berlin. En af Planens ivrige Forkæmpere, Ingeniør Knuckenbergh fra Heidelberg, fik da startet et Selskab for Sam-færdselsteknikke, som særlig kastede sig over Studiet og Beregninger vedrørende Svævebaner. Fornylig er der da i et vesttysk Ugeblad fremsat et Frem-tidsprojekt, der maa siges at være højstræbende, nemlig Anlæg af Baner med en Hastighed paa 360 Kilometer i Timen. Projektets Fremkomst motive-res med Henvisning til, at de økonomiske Forhold i Europa efterhaanden udvikler sig saaledes, at alle Lande saa at sige er forbundet med hinanden. Det drejer sig derfor om at skabe en hurtig Forbin-

delse mellem Produktionsstederne og Administra-tionscentralerne. Da Flyvemaskinerne ikke til-strækkelig hurtigt kan befordre Fremtidens finan-sielle og industrielle Ledere, er der udarbejdet et Projekt af Svævebaner, som skulde kunne opfylde alle Ønsker med Hensyn til Hurtighed. Der skal være 3 forskellige Arter af disse Svævebaner. 1) Hovedlinierne, som skal befares med en Hastighed paa 360 km i Timen, 2) Fodelinierne, som skal be-fares med 240 km Hastighed, og endelig 3) Ring-baner, hvor Hastigheden skal være 120 km i Timen.

Vognene skal drives fremad ved Hjælp af en af Elektricitet drevet i Vognenes Bagende anbragt Propel, herved mener Projektets Fædre at kunne opnaa den ønskede Hastighed. Det er endvidere disse Fædres Tanke, at den første Bane skal gaa fra Berlin til Bryssel.

Maaske ligger dette Projekts Virkeliggørelse langt ude i Fremtiden.

E. K.

SJÆLLAND-FALSTERSKE SYGEKASSE

Jernbanelæge William Ottesen er bortrejst fra 1. Juni til 1. Juli d. A. Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Valdemar Johansen, Chr. d. 11's Allé 4. Telef. Amager 184.

Konsultationstid 12—1 samt Fredag 6—7.

HJERTELEG TAK

Hjertelig Tak for den store og venlige Delta-gelse ved min Mand, Lokomotivfører A. C. P. Olsens Dod og Begravelse

Anna Olsen.

Hjertelig Tak for den mig udviste Opmærksom-hed ved mit 25 Aars Jubilæum.

R. N. Wendelboe, Kh. Gh.

Udmærkelse fra 1—6—27:

Lokomotivfyrboder P. T. Boldrup, Kbhvns Gh., til Lokomotivfører i Brande (min. Udm.).

Forflyttelse efter Ansøgning fra 1—6—27:

Lokomotivfører N. P. K. Frederiksen, Gedser, til Assens.

Lokomotivfører A. V. K. Andersen, Nykøbing F., til Gedser.

Lokomotivfører J. A. M. Nielsen, Brande, til Ny-købing F.

Afsked fra 31—8—27:

Lokomotivmester I J. L. A. Qvist, Aarhus H.,
e. Ans. p. Gr. af Alder i Naade og med Pension
(vgl. Afsked).

Lokomotivfører V. A. Andreasen, Østerbro, p. Gr.
af Svagelighed med Pension (min. Afsk.).

Lokomotivfører N. Nielsen, Aarhus H., p. Gr.
af Svagelighed med Pension (min. Afsk.).

KØBENHAVNS LIGKISTEFABRIK

TELEFON 69 66

BLEGDAMSVEJ 50

TLF. VESTR. 43 57

GRUNDLAGT 1888

GRUNDLAGT 1888

Kyndig og samvittighedsfuld Vejledning samt Besørgelse af alt vedrørende Begravelse og Ligbrænding.

Camillus Nyrops Etabl.

Nyrop og Maag A/S.

Købmagergade 43. — København K.
Telefoner: Central 768 og 10028.

Bandager og Sygeplejeartikler i stort Udvalg.

Specialitet:

Bandager til vanskelige Tilfælde.

Hvor bor jeg, naar jeg kommer til København?

Selvfølgeelig paa Savoy Hotellet, Vesterbrogade 34, Tlf. 4073—4074

Gode Værelser, billige Priser. Specialitet: Savoy Cafaret med varm Ret 1.75

Ærbødigst Chr. Nielsen.

Forhen Afholdshotellet,
Colbjørnsensgade 29.

STØT DANSK INDUSTRI

Vesterbros Træ- & Finerhandel

Absalonsgade 31

Tlf. Vester 7452

Lager af tørt Snedkertræ.

— Bygningstræ. —

Lister. — Krydsfiner.

ARTIKLER FOR SELVBYGGERE

Vesterbros Vinimport

Absalonsgade 34

Tlf. Vester 4988

Tlf. Vester 4988

KØB DANSKE VARER

STØT VORE ANNONCØRER

CHR. V. HANSEN, Istedgade 95.

Isenkram - Porcellæn - Udstyr - Gasovne paa Ratebetaling uden Udbetaling.

Leverandør til Forbrugsforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd samt Læger. —

Telefon Vester 49 22

Telefon Vester 49 22

Statsbanetjenestemænd bør forsikre i Statsbanepersonalets Brandforsikrings-Forening

Foreningen har uddelt ca. 130000 Kr. i Understøttelser. Uønnede Tillidsmænd over hele Landet.

Ekspeditionskontor: Vesterbrogade 26, København, Telef. 66 26.

Lav Præmie — Uden Gensidighed — Kulant Erstatning

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 7. Juni.

Redaktion: Vesterbrogade 98 A 2, København V.

Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14,613.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.

Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Ekspedition

Ny Vestergade 7 2, København K.

Telefon Central 14,613.

Kontortid Kl. 10—4.